

broj 17
zima 2011.
BESPLATNO
KVARTOVSKO
GLASILO

GLAS TREŠNJEVKE

*Prvi međunarodni
projekt CeKaTea*
**POVEDI NAS U
UMJETNOST**

PUB KVIZ
PITANJA SU
SVUDA OKO NAS

PERO KVRGIĆ
SEBI SAM UVIJEK
OSTAO VJERAN

OPREZ
PETARDE NISU
IGRAČKE!

Riječ uređnice

Dragi Trešnjevčani,

Blagdani nam kućaju na vrata, a kako se nakon bogata gošćenja treba malo i odmoriti, u novom broju opskrbili smo vas zanimljivim štivom. Za vas smo istražili koliko se trošilo na adventske vjenčice, a našli smo i nesvakidašnje prodavaonice u kojima za sitan novac možete pronaći čak i opravicu za ludu novogodišnju noć koja je pred nama. Iako su blagdani razdoblje obiteljskog okupljanja, ne vesele im se baš svi pa je za one koji pripadaju klasi vječnih pesimista psihologinja Ljubica Uvodić-Vranić pripremila nekoliko savjeta, a s temom kako preživjeti blagdane pozabavila se u svojoj kolumni i psihologinja Dubravka Miljković. Da se tijekom blagdana ne bi zaigrali igračkama koje to zapravo i nisu, donosimo vam i zašto je najbolje izbjegavati petarde i ostalu pirotehniku. O pripremama za blagdane, kao i onome što rade tijekom godine pričali su nam salezijanci s Knežije, a u istom smo naselju posjetili i Osnovnu školu Matije Gupca koju uz Trešnjevčane polaze i učenici iz inozemstva. Kad već napuštamo granice kvarta, vodimo vas, barem tijekom predstave, u Europu, a u jednoj od priča za vas smo pronašli i Trešnjevku u Hamburgu. O svemu što se radilo u naselju izvijestili su nas predsjednici vijeća gradskih četvrti, a priču o još jednoj ulici za vas je pripremila kolumnistica Nives Opačić. Dok Ledenu dvoranu Doma sportova trese zig-zag Medveščak groznica, odlučili smo podsjetiti vas da se hokej može igrati i na travi, a one koje radije uživaju u treniranju moždanih vijuga vodimo na kviz u jednom od trešnjevačkih kafića.

Anita Končar

Novosti iz četvrti

Idemo u CeKaTe

Trešnjevačka posla

od 7 do 107

Zvijezda
iz susjedstva

Povijesni
feljton

Kvartovski
metronom

Trešnjevka sjever str. 4–5	Trešnjevka jug str. 6–7	Riječ imaju predsjednici str. 8	Anketa građana str. 9
S ruksakom po Europi <i>Premjera predstave</i> str. 10	Povedi nas u umjetnost <i>Projekt GUIA</i> str. 11	Filmsko blago na 5. PSSST!-u str. 12	
Prvi dani Trešnjevke jug str. 13	Retrovizor <i>Pregled događanja u CeKaTeu</i> str. 14	Najave događanja u CeKaTeu str. 15	
Pub kviz u kafiću No sirkiriki str. 16–17	I Hamburg ima svoju Trešnjevku str. 18–20	Kolumna Nives Opačić <i>Ulicama kružim</i> str. 21	3
Prodavaonice "iz druge ruke" str. 22	Mile Grgas <i>Kipar iz naselja</i> str. 23	Stranac iz susjedstva <i>Matthew McGrath</i> str. 24	
Blagdani na Trešnjevki <i>Vijenci i ukrasi s tržnice</i> str. 25	Trešnjevački masterchef <i>Goran Vručinić</i> str. 26–27		
Salezijanci <i>red svetog Franje Saleškog</i> str. 28–29	Udruga "Petkom u pet" str. 30–31	Kolumna Dubravke Miljković str. 32	
Oprez, petarde nisu igračke! str. 33	Svijet u malom na Knežiji oš "Matija Gubec" str. 34	Taktilne slikovnice oš "Josip Račić" str. 35	
Hokej na travi str. 36–37	Događanja u knjižnicama <i>Riječ, slika, zvuk</i> str. 38		
Legenda hrvatskoga glumišta: Pero Kvrgić str. 40–42	Povijesni feljton <i>Gradsko kazalište "Trešnja"</i> str. 43–45	Najava događanja: <i>Natjecanje, koncert, košarka</i> str. 46–47	

TREŠNJEVKA SJEVER

Tekst: Vesna Rems Dobrin

Otvoren "Samoborček"

Društveni dom "Samoborček" svečano je otvoren u subotu, 29. listopada. Svečanosti su nazočili zamjenica predsjednika Gradske skupštine Morana Paliković Gruden i zamjenica gradonačelnika Jelena Pavičić Vukičević. Nakon pozdravnoga govora predsjednika Vijeća Željka Sladovića, održan je bogat kulturno-zabavni program, a svoje su oduševljenje građani pokazali plesom do kasnih noćnih sati. U obnovu je uloženo oko dva i pol milijuna kuna, a osim ureda zgrada ima i veliku dvoranu namijenjenu za kulturne i plesne aktivnosti.

Obnovljena rasvjeta

Na igralištu između Osnovne škole "August Šenoa" i Srednje škole "Katarina Zrinski" u Selskoj cesti dovršava se rekonstrukcija javne rasvjete. Za postavljanje osam novih stupova javne rasvjete izdvojeno je 122.897,93 kune.

Crpna stanica u Zlatarskoj

Gradnja crpne stanice i rekonstrukcija kanala u Zlatarskoj ulici je pri kraju. Nakon završetka radova asfaltirat će se cijela ulica. Za te je radove izdvojeno 1.494.595 kuna, a izvođač je radova Instalprom iz Zagreba.

Zdenac Zodijak

Foto: Robert Pinojić

U sklopu uređenja Parka Prve stambene štedionice saniran je zdenac Zodijak autora Josipa Seissela. Prema mišljenju Gradskog zavoda za zaštitu spomenika kulture, originalni primjerak zdenca koji se nalazio u parku pohranjen je u Muzeju suvremene umjetnosti, i to nakon konzervatorsko-restauratorskih radova. Prema originalu izrađena je replika koja će se postaviti na izvornoj lokaciji u parku. Restauratorsko-konzervatorski radovi na originalnom primjerku zdenca stajali su 180.220 kuna (plus PDV), a izrada replike zdenca 196.950 (bez PDV). Repliku je izradila Ljevaonica umjetnina Akademije likovnih umjetnosti. Da ga vandali ne bi oštetili zdenac će biti vraćen u park tek nakon postavljanja stupova javne rasvjete, za što je završio javni natječaj.

Sokolgradska u prašini

U Sokolgradskoj i dijelu Udbinske ulice zamijenjene su vodovodne cijevi što je stajalo 686.953 kune. Ogorčenim građanima koji žive u prašini i pitaju se kad će njihova ulica biti prekrivena novim asfaltom, moramo reći da se to neće dogoditi do početka iduće godine. Naime, u planu su promjene i drugih podzemnih instalacija i kabela pa će se ulice asfaltirati tek nakon što svi radovi završe.

Što je asfaltirano?

Foto: Petra Kostanjšak

Pri kraju je uređivanje i asfaltiranje Vivodinske ulice, Gorjanske (južno od Vukovarske), Maceljske, Hreljinske, Selske ceste od kućnog broja 123 do broja 125, dijela Voltinog naselja (okretišta autobusa), Poznanovečke, Creske te dijela Županjske ulice. Za te je radove izdvojeno 2,311.768 kuna

Novi parkovi

Kao što su i najavili čelnici gradske četvrti, nastavlja se borba za svaki četvorni milimetar zelenila. U planu su novi parkovi. U Zorkovačkoj ulici planira se uređenje Parka Nikole Tesle za koji se izrađuje projektna dokumentacija. Završava se postavljanje pet sprava s antitraumatskim podlogama kraj zgrade mjesne samouprave u Ulici Dragutina Golika. Na križanju Travničke i Lazinske ulice neodgovorni građani stalno su odlagali otpad koji je po tko zna koji put uklonjen. Ondje je napokon postavljena ograda, a u izradi je projektna dokumentacija za dječji park koji bi ondje trebao biti sagrađen. Uređenje nova parka planira se i na križanju Lazinske ulice i Zagrebačke avenije pa se izrađuje projektna dokumentacija. U Novoj cesti iza kućnog broja 4 trebao bi biti park s dječjim igralištem, za što se također izrađuje projektna dokumentacija.

Dječje igralište

U Zadarskoj ulici kod kućnog broja 8 dovršava se uređenje dječjeg igrališta u što je uloženo 33.000 kuna. Izvađene su kulin-ploče i postavljene nove dječje sprave s antitraumatskim podlogama.

Zrinjevac odradio lavovski posao

Foto: Petra Kostanjšak

Većina je malih komunalnih akcija prenesenih iz 2010. odrađena. Lavovski je posao obavio Zrinjevac i do početka studenoga završio sve planirane radove: postavio klamerice na križanju Meršićeve i Zagorske, uredio dječje igralište u parku u Jablanskoj iza osnovne škole, postavio nove sprave u parku na križanju Vukovarske, Tratinske i Nove ceste, sanirao park na Fallerovu šetalištu, postavio koševe za otpatke u Parku Stara Trešnjevka, uredio zelenilo u Novoj cesti kod kućnog broja 1. Radnici Zrinjevca postavili su zaštitnu mrežu na igralištu u Rudeškoj cesti, uredili zelenu površinu, dopunili spravama i postavili novu ogradu u Rudeškoj kod Dječjeg vrtića "Grigor Vitez", položili antitraumatske podloge te nove sprave na igralištu Dječjeg vrtića "Matija Gubec", uredili staze na igralištu i prostor ispred kotlovnice te posadili nova stabla na igralištu vrtića u Ratarskoj 5, postavili nove ogradne panele i uredili travnjak u Zorkovečkoj kod vrtića "Bajka".

Zrinjevac je uredio travnjake i postavio klupe na igralištu vrtića "Potočnica" u Vukovarskoj, igralištu kod doma "A.G. Matoš" na Selskoj cesti 132, kod škole "Kralj Tomislav", u Jablanskoj kod osnovnih škola "Rudes" i "Voltino", kod Elektrostrojarske škole u Selskoj i škole "Julije Klović". Svi su radovi stajali 1,265.000 kuna.

Rekonstrukcija Trakošćanske

U završnoj je fazi rekonstrukcija Trakošćanske. U cijelosti su promijenjene instalacije podzemne infrastrukture. Na početku radova uznemireni su građani, poučeni prijašnjim lošim iskustvima, nazivali Vijeće strahujući da se rekonstrukcijom ne uništi ono malo drveća i trave ispod stabala da bi se taj prostor pretvorio u parkiralište. Kao što se može vidjeti, sačuvan je svaki komad zelenila, a prostor za parkiranje osiguran je na dijelu kolnika, kako je to bilo i prije uređenja.

TREŠNJEVKA JUG

Tekst: Vesna Rems Dobrin

Civilna zaštita na Trešnjevcima

Foto: UHS-ova arhiva

6

Na zajedničkoj tematskoj sjednici vijeća gradskih četvrti Trešnjevka sjever i Trešnjevka jug, održanoj 22. rujna, raspravljalo se o organiziranju civilne zaštite na lokalnoj razini. Sjednici su nazočili članovi Zapovjedništva civilne zaštite te predsjednici i vijećnici obiju gradskih četvrti. Damir Gašparović iz Gradskog ureda za upravljanje u hitnim situacijama održao je prezentaciju o ustroju civilne zaštite za Grad Zagreb. Nakon kraće rasprave sudionici su se složili da je najveći problem nedostatna oprema te da je nužno poboljšanje materijalno-tehničkih uvjeta.

Prema procjeni ugroženosti Grada Zagreba, koju je izradio Ured za upravljanje u hitnim situacijama, a potvrdila Gradska skupština u ožujku ove godine, zagrebačka civilna zaštita trebala bi imati 4330 pripadnika. Trenutačno ih je 2500, i to su zapovjednici, članovi specijalističkih ekipa za spašavanje iz ruševina i vode, voditelji skloništa te povjerenici u mjesnim odborima.

Do kraja godine svaka gradska četvrт trebala bi osnovati specijalističke epipe opće namjene sa 105 članova koji bi djelovali u slučaju poplave ili potresa.

Korištenje prostorija mjesne samouprave

Foto: www.zagreb.hr

Vijeće gradske četvrti Trešnjevka jug odlučilo je da se Centru za kulturu "Trešnjevka" ustupi na korištenje velika dvorana mjesne samouprave u Albaharijevoj. Ostale prostorije mjesnih samouprava, i to u Ulici A. Prosenika, Horvaćanskoj 54, ulici Hrgović 57a i Rudeškoj cesti 148, u pojedinim se terminima daju na korištenje Hrvatskoj socijalno-liberalnoj stranci, Hrvatskoj seljačkoj stranci, Matici umirovljenika Trešnjevka, udruzi SOAZ i Sportskom plesnom klubu "Harmony". Matica umirovljenika Trešnjevka koristit će dvoranu B Mjesnog odbora "Prečko", Prečko 2a, svakog drugog i četvrtog ponedjeljka u mjesecu i četvrtkom od 16 do 17:30 sati.

Sportski plesni klub "Harmony" koristit će dvoranu u objektu Mjesnog odbora "Knežija", Albaharijeva 2, svake druge subote u mjesecu od 9 do 14 sati.

Za one koji su digli kredit u švicarskim francima i žele se pridružiti Udrizi "Franak" bit će važan podatak da će Udruga raditi u prostoru Mjesnog odbora "Jarun", Hrgović 57a, ponedjeljkom od 18 do 20 sati.

Asfaltiranje ulica

Na sjednici Vijeća gradske četvrti održanoj 14. rujna popisane su ulice koje je potrebno asfaltirati. Riječ je o Orebčkoj, dijelu Jarunske obale, križanju Zadarske i Kninske, Vrbiju odvojku, Ulici Branimira Sakača, Ulici Ćire Truhelke, Ljubačkoj ulici, Mogoričkoj, dijelu Drniške ulice i dijelu ulice Gredice (uz igralište NK "Sava"). Popis će se dostaviti Gradskoj službi za mjesnu samoupravu.

Kasni uređenje vrtića "Jarun"

Foto: Bruno Konjević

Vijećnik Vinko Fulir postavio je u ime mnogobrojnih građana i roditelja pitanje uređenja i opremanja Dječjeg vrtića "Jarun" u ulici Hrgovići 63 (bivša trgovina Žitnjak). Uređenje traje predugo i vijećnici su jednoglasno zaključili da hitno treba poduzeti nešto da bi se radovi i opremanje priveli kraju. Zaključak će dostaviti Gradskom uredu za kulturu, obrazovanje i šport te Službi za mjesnu samoupravu.

Nered u Stipančićevoj i Vukasovoj ulici

Mnogobrojni građani žale se na stanje u Stipančićevoj i Vukasovoj ulici. Naime, ondje su radnici Vodoopskrbe i odvodnje mijenjali cjevovode, sve raskopali i nestali. Vijećnik Zlatan Kljaković Gašpić rekao je kako se građani žale da je nakon radova pao i pritisak hladne vode. Vijeće gradske četvrti zatražilo je od Vodoopskrbe i odvodnje te Zagrebačkih cesta objašnjenje zašto ulice još nisu asfaltirane.

Nevolje s higijenom

U pojedinim se naseljima građani žale na lošu higijenu. Tako se vijećnica Ankica Jukić požalila na neurednost prostorija mjesne samouprave. Doznali smo i da prostorije nitko ne čisti jer je prije dvije godine, u sklopu mjera štednje, otkazan ugovor gradskim vanjskim suradnicima koji su vodili brigu o tome.

Na rujanskoj sjednici Vijeća Zdenko Čiček prenio je zabrinutost građana zbog velikog broja štakora oko potoka. Vijećnica Elvira Sunara odgovorila je da ima podatak kako se u posljednje vrijeme krenulo s deratizacijom.

Na dnevnom redu sjednice Vijeća gradske četvrti našle su se pritužbe građana jer su djeca pokraj Doma invalida na Jarunu pronašla puščane metke.

O svim problemima što se tiču higijene Vijeće je izvijestilo Gradski ured za zdravstvo i branitelje te zatražilo postupanje.

Vodomjer u svakome stanu

Potpredsjednik Vijeća gradske četvrti Tihomir Novotni ponovno je aktualizirao pilot-projekt koji je bio pokrenuo s Duškom Krklješem. Naime, prije nekoliko godina u zgradici u Ulici Hrvatskog sokola na Jarunu, u kojoj obojica žive, ugrađeni su zasebni vodomjeri. Ideja je bila da se nadzire stvarna potrošnja vode po pojedinom trošilju da bi naplata bila poštena, dakle koliko potrošiš, toliko plaćaš. Vrlo se brzo pokazalo da je projekt pun pogodak ako se razmišlja o štednji energije i novca.

"Očitavali smo utrošak vode s naših vodomjera i potrošnja je u usporedbi s računima Vodoopskrbe bila u prosjeku manja i 40 posto", tvrdi Tihomir Novotni koji i dalje aktivno zagovara ugradnju zasebnih vodomjera u stanovima.

Ugradnja zasebnih vodomjera nikad nije zaživjela, a Duško Krklješ, koji je do 2009. u Zagrebačkom holdingu vodio projekt, tvrdi da su sve kočili čelnici Vodoopskrbe i odvodnje jer su znali da bi uvođenjem zasebnih vodomjera manje zaradivali.

VIJEĆE GRADSKE ČETVRTI TREŠNJEVKA SJEVER

Unatoč besparici, povećali smo broj parkova

Proletjela je još jedna godina i mogu reći da je bila uspješna, za razliku od prethodne. Zadovoljan sam jer smo se u Vijeću, unatoč besparici, držali osnovne ideje, a to je povećanje broja zelenih kvadrata, parkova i dječjih igrališta. Zbog uvođenja sustava javne nabave, koji je profunkcionirao ove godine, puno se i uštedjelo: Zrinjevac i Zagrebačke ceste snizili su cijenu radova oko 20 posto, a drugi dobavljači usluga i po 30 posto pa čak i više. Zahvaljujući takvim uštedama višak novca preusmjeren je u fond za održavanje parkova i zelenih površina. U godini koja nas narušta za zelene je površine i parkove, dječja igrališta, igrališta oko škola, vrtića i domova umirovljenika potrošeno 2,385 milijuna kuna. Potkraj studenoga Zagrebačke ceste odradile su 43 posto svih predviđenih radova, a do kraja godine i dalje će se pojačano raditi.

I dok se svi pomalo pribjavamo sveopće oskudice koja se najavljuje u sljedećoj godini,

iskreno se nadam da ćemo uspjeti i sa skromnijim iznosom održavati komunalnu infrastrukturu i javne površine prema planu malih komunalnih akcija.

Ono čemu se nadam i za što ću se zalagati u 2012. daljnja je decentralizacija Gradske uprave i mogućnost da mi, u gradskoj četvrti, uistinu sami odlučujemo koje ćemo akcije, kada, kako i u kojem obujmu raditi te da ćemo izmjenama Statuta Grada Zagreba dobiti pravnu osobnost. Smatram da je decentralizacija nužna da bismo brže i kvalitetnije donosili odluke i rješavali specifične kvartovske probleme.

Također, od građana očekujem bolju komunikaciju, dakle više vaših prijedloga, komentara, pohvala ali i kritika, jer uvijek možemo biti bolji.

Dragi sugrađani u četvrti Trešnjevka sjever, želim vam u nadolazećim blagdanima obilje zdravlja, sreće i veselja.
Sretan Božić i Nova godina!

Predsjednik Vijeća gradske četvrti Trešnjevka sjever
Željko Sladović

RIJEČ PREDSJEDNIKA

VIJEĆE GRADSKE ČETVRTI TREŠNJEVKA JUG

Do kraja godine uredit će se još ulica i parkirališta

Vijeće gradske četvrti Trešnjevka jug do kraja godine očekuje realizaciju plana malih komunalnih akcija za 2011. godinu. Pri tome mislimo na realizaciju akcija koje su zbog procedure nabave kasnile, kao što su uređenje ulica, nogostupa i parkirališta. Uređena je ulica Vučevića, Lhotkina, Tijardovićeva od kućnog broja 2 do 10, Ulica Rudolfa Bićanića od broja 15 do 24, dio nogostupa u Našičkoj i Ulici Hrvoja Macanovića, dio platoa ispred Mjesne samouprave "Horvati Srednjaci" te nogostup u Ulici Davorina Bazjanca od kuć-

nog broja 13 do 31 i Paljetkovojo od broja 2 do broja 16. Također, tijekom godine uređena su i obnovljena igrališta u Ulici Hinka Wuertha, u ulicama Hrgovići – Bartolići, Ujevićeva ulica od broja 5 do 13, Ulica Stjepana Ljubića Vojvode, Horvaćanska cesta od broja 55 do 59 te igrališta dječjih vrtića "Prečko", "Srednjaci" i Osnovne škole "Nikola Tesla".

Ove godine uspješno smo odradili i izvršili predradnje za 2012. godinu.

Želimo svima sretne blagdane i uspješnu novu godinu u zdravlju i osobnoj sreći.

Predsjednik Vijeća gradske četvrti Trešnjevka jug
Saša Molan

MOJA TREŠNJEVKA

Tekst: Petra Kostanjšak

Foto: Anita Končar

Viktor M. – Kod mene će proslava blagdana biti skromna s obzirom na fakultetske obveze, ali općenito mi se ne sviđa taj isforsirani duh veselja koji se zapravo ne svodi ni na kakvu radost nego na agresivan konzumerizam. Za blagdane ću otići doma i biti s obitelji. Novu godinu, još uvjek ne znam, možda ću proslavu sabotirati jer zbilja imam puno obveza na fakultetu.

Vesna K. – Mi se skupimo u krugu obitelji i svatko nešto donese bez pretjerivanja s darovima i prehranom. Čak i da čovjek ima novca, to je bezveze jer se pola te hrane baci. Čemu to? Koliko je ljudi na svijetu gladno, a da ne pričamo kod nas. Mi doma više uživamo u druženju i ukrašavanju bora. Bit će hrane, ali sve u granicama normale. Kao i darovi, nije važna veličina nego da su od srca.

9

Jasna S. i unuk Juraj S. – Božić provodimo u obiteljskom krugu, no za Novu godinu mi stariji pripremamo raspašoj kao pravi rockeri. Međutim, jasno da će to sve biti u granicama normale. Domaćni sve naprave i pripreme, ali na kraju se poštено podijeli ceh s time da svatko nešto donese. Mislim da i mladi danas tako rade, barem među nama, normalnim građanstvom.

Antonio M. – Dio blagdana ću, kao i posljednjih godina, proslaviti radno. Bit će tu nešto za pojesti i popiti, uz druženje s obitelji i prijateljima. Iako je kriza sve strašnija, planiram si priuštiti jedno adventsko putovanje, recimo, u Beč. Nadam se puno boljoj novoj godini i dostoјnoj proslavi na nekoj atraktivnoj lokaciji. Vjerojatno u Parizu. U mašti, naravno.

IDE MO U

CEKATE

PREMIJERA

U novu sezonu predstavom "S ruksakom po Europi"

Predstava je namijenjena prije svega osnovnoškolcima, ali pozvani su i mališani iz vrtića kao i odrasli koji žele dozнати nešto o 27 zemalja članica Europske unije

Tekst: Anita Končar
Foto: Bruno Konjević

Teatar na Trešnjevcu 19. siječnja u 19.30 sati kreće s novom kazališnom sezonom, i to predstavom "S ruksakom po Europi", koja će se toga dana igrati na potpuno obnovljenoj pozornici i u ušminkanoj kazališnoj dvorani.

Naime, riječ je o predstavi koja je namijenjena prije svega osnovnoškolcima, ali pozvani su i mališani iz vrtića kao i odrasli. Obrazovna predstava vodi nas u Europsku uniju, i to u svih 27 zemalja članica. Tijekom te pustolovine susreće se niz živopisnih likova, uvijek povezanih s kulturom i tradicijom zemlje u kojoj se nalaze. U prvom planu međutim nisu simboli koji gledateljima prvi padnu na pamet kad je o ne-

koj zemlji riječ. Susreću se putem čak i životinje među kojima su neke i simboli zemalja, primjerice mađarski pas puli ili crni bik, jedan od španjolskih amblema. Na tome putovanju može se dozнатi i ponešto o dječjim klasicima, kao što su Rubikova kocka ili društvena igra "Čovječe, ne ljuti se", a upoznaje se i Pinokio te otkriva u kojoj zemlji živi Mala sirena i gdje se to skriva grof Drakula. Kako je i vrijeme blagdana, pravi je trenutak da svi oni koji to još ne znaju nauče odakle na put kreće Djed Božićnjak. Sve odgovore na pitanje djece, pa i odraslih, kamo to idemo kada kažemo da krećemo u EU, gledatelji će dobiti od Kune Zlatice koja na pusto-

lovinu kreće iz svoje domovine. Što se pak teksta predstave tiče, njega je prema istoimenoj prići Tatjane Prenda Trupec napisala Dora Delbianco. Redateljica je Svetlana Patafta koja zajedno s Tonkom Maleković potpisuje i scenografiju, kostimografinja je Ana Horvat, a autorica glazbe je Ivanka Mazurkijević. U predstavi glume Amanda Prenkaj, Svetlana Patafta i Nikola Mijatović. Njihov trud prepoznalo je i Ministarstvo vanjskih poslova i europskih integracija koje je i finansijski podržalo predstavu. Iako će se predstava najprije igrati u Centru za kulturu, autori žele da se prikazuje i u svim zagrebačkim osnovnim školama, pa i diljem Hrvatske.

PRVI MEĐUNARODNI PROJEKT CENTRA ZA KULTURU "TREŠNJEVKA"

GUIA /Guide us into arts/

POVEDI NAS U UMJETNOST

Tekst: Ivan Hromatko

Projekt financira Nacionalna agencija za mobilnost i programe Europske unije putem Programa za cjeloživotno učenja – GRUNDTVIG

Obrazovanje i kultura

Program za cjeloživotno učenje

Cilj programa – pridonijeti razvoju Europe kao naprednog društva znanja s održivim gospodarskim razvojem, jačom društvenom kohezijom te većim brojem kvalitetnih radnih mesta.

AGENCIJA ZA MOBILNOST I PROGRAME EUROPJSKE UNIJE
U skladu s povećanom svješću o važnosti cjeloživotnog učenja, a s ciljem stvaranja društva utemeljenog na znanju te jačanju konkurentnosti hrvatskih građana na europskom tržištu rada, Vlada Republike Hrvatske 2007. osnovala je Agenciju za mobilnost i programe Europske unije.

AGENCIJA ZA
MOBILNOST I
PROGRAME EU

Misija Agencije pružanje prilika za međunarodno iskustvo i obrazovanje svim građanima Hrvatske.

PARTNERI NA PROJEKTU GUIA:

- » Community centre De Zeyp, Bruxelles, Belgija
- » Osrodek kultury Ochoty, Varšava, Poljska
- » Joy of Sound, London, Engleska
- » Theatric e. V., Emden, Njemačka
- » The Inventura Association, Prag, Češka
- » Arts and Disability Forum, Belfast, Sjeverna Irska
- » Asociația de Cultura și Educație ALTEEA, Bukurešt, Rumunjska
- » Sait Ulusoy Schhol of Special Education and Job Training Center, Ankara, Turska

Radionica "Moć bubnjeva"

Uželi da Centar za kulturu "Trešnjevka" uključi u međunarodne projekte koji se finansiraju iz fondova Europske unije, ravnateljica Centra Ljiljana Perišić u siječnju 2011. u Bruxellesu sudjelovala je u pripremi projekta Guide us Into Arts – Povedi nas u umjetnost.

Zajedno s kolegama iz Bruxellesa, Varšave, Londona, Praga, Belfasta, Bukurešta, Ankare i Emdena (Njemačka) tijekom tri godine realizirat će edukativno partnerstvo koje će omogućiti stjecanje zajedničkog znanja i iskustava u radu s osobama s intelektualnim teškoćama.

Projekt financira Nacionalna agencija za mobilnost i programe Europske unije putem Programa za cjeloživotno učenje Grundtvig .

Od 800 projekata koji su ove godine pristigli na natječaj iz cijele Europe taj projekt je evaluiran u 10 posto najboljih.

Točka okupljanja partnerstva iskustvo je svih devet partnera u radu s osobama s intelektualnim teškoćama pomoći participativnih umjetnosti – glazba, ples, kazalište, film i fotografija.

Partnerstvo se ostvaruje putem mobilnosti edukatora, ali i osoba s intelektualnim teškoćama. Tijekom tri godine partnerstvo će ostvariti oko 200 mobilnosti (od

čega oko 80 mobilnosti edukatora te 118 osoba s intelektualnim teškoćama) te organizirati brojne radionice, festivalne, izložbe u građevima partnerskih organizacija.

Prvi od takvih susreta ostvaren je potkraj listopada u Londonu u kojem je domaćin, druga Joy of sound, odnosno njihov voditelj William Longden, održao inkluzivnu radionicu i prezentirao svoj rad partnerima i gostima iz 15 zemalja Europe i svijeta.

Sljedeća radionica i festival održat će se početkom ožujka 2012. u Centru za kulturu De Zeyp u Bruxellesu, nakon toga slijedi posjet kazališnim radionicama u Emdenu, filmskim u Pragu, te sudjelovanje na festivalu u Varšavi.

U proljeće 2013. projekt završava zajedničkim predstavljanjem trodišnjeg rada na festivalu u Zagrebu u velikoj dvorani CeKaTea.

Iz Centra za kulturu "Trešnjevka" projekt realiziraju: stručna suradnica Ana Marija Meniss, Ivan Hromatko, znanstveni suradnik na projektu, voditelji radionica – edukatori Sam Bushara, Boris Antolović, Ivica Belina, Mira Kliček, Branka Brčić Crnković i još mnogi drugi vanjski suradnici Centra.

Više informacija na www.cekate.hr

MEDJUNARODNA MANIFESTACIJA

Filmofilsko blago na 5. PSSST!-u

Tekst: Maja Mihovilović
Foto: Bruno Konjević

Posebnost programa svakako su bile projekcije pronađenih i restauriranih nijemih filmova hrvatske kinematografije iz razdoblja prije Drugog svjetskog rata

Zaglavnu nagradu "Brcko" natjecali su se iigrani ianimirani filmovi

Peto izdanje PSSST!-a, festivala nijemog filma, jedinstvene međunarodne filmske manifestacije u Hrvatskoj, održavalo se od 11. do 13. studenoga u kinu Europa. Organizator Festivala, Centar za kulturu "Trešnjevka", na ovogodišnjem je PSSST!-u posjetiteljima ponudio dosad najbogatiji program, a uključivao je izložbu "Naša potpuno nepoznata filmska industrija", hrvatske filomofilske dragulje, sovjetske klasičke te 15 domaćih i stranih filmova u natjecateljskom programu. Poetiku svih prikazanih nijemih filmova izvrsnom su glazbenom pratrnjom upotpunili pijanist Vitomir Ivanjek, američki jazz-glazbenik Joe Kaplowitz te jazz-sastav Invisible Muffin People. Posjetitelje je u stankama zabavljao Kućni teatar "Škripzikl", a nakon posljednje večernje projekcije ugodno druženje mogli su nastaviti na tulumima. Za dobru zabavu pobrinuli su se DJ Mario Kovač i DJ Frajman, a koncert su održali i Invisible Muffin People.

Posebnost programa svakako su bile projekcije pronađenih i restauriranih vrijednih nijemih filmova hrvatske kinematografije iz razdoblja prije Drugog svjetskog rata koje je za potrebe Festivala ustupila Hrvatska kinoteka. Među njima je bio i "Ciganin hajduk Brnja Ajvanar", film entuzijasta rane hrvatske kinema-

tografske produkcije Franje Ledića, najduži sačuvani fragment izgubljenih hrvatskih igranih nijemih filmova. Prikazane su "šale" Oktavijana Miletića, 14 kratkih filmova, također poslastice klasične hrvatske kinematografije. Priču o izgubljenim hrvatskim igranim filmovima objedinila je izložba "Naša potpuno nepoznata filmska industrija", zbirka fotografija, plakata, novinskih oglasa i filmskih isječaka koji svjedoče i podsjećaju na živo hrvatsko filmsko stvaralaštvo s početka prošlog stoljeća.

U natjecateljskom je programu prikazano 15 kratkih filmova iz čak 10 europskih zemalja. Za glavnu nagradu "Brcko" natjecali su se iigrani i animirani filmovi, a ocjenjivački sud dodijelio ju je filmu "Izgubljena u čekanju" Damira Radića. Nagradu publike osvojio je španjolski film "Tvornica lutaka" (*Fábrica de muñecas*) Ainhoe Menéndez.

PSSST! je i ove godine brojnošću posjetitelja i raznolikošću filmova potvrdio svoju posebnost i važnost na filmskoj festivalskoj sceni, a pozitivne reakcije publike potvrđuju da nijemi film nije puki preteča zvučnog filma, nešto zastarjelo i otpisano. Uz odličnu glazbenu pratrnu gledateljstvo ga prepoznaće kao samostalnu umjetničku formu i zato mu se vraća. Vidimo se dogodine na već šestome PSSST!-u.

Trešnjevčani su se mogli opustiti uz nastupe pjevačkih zborova, promenadne koncerte puhačkih orkestara te uz predstave, ples i rock-glazbu

ZAČIN ZA POČETAK JESENÍ PRVI DANI TREŠNJEVKE JUG

Uz druženje i uživanje u kulturnom programu posjetitelji su mogli razgovarati s vijećnicima gradske četvrти, kao i s onima iz mjesnih odbora, te ih pitati o svemu što se tiče uređenja kvarta

Tekst: Maja Mihovilović

Foto: Bruno Konjević

13

Nakon ljetos održanih Dana Trešnjevke sjever Trešnjevčani i ostali Zagrepčani ove su jeseni druženje nastavili na Prvima danima Trešnjevke jug, zabavno-kulturnoj manifestaciji održanoj tijekom četiriju listopadskih subota, 8., 15., 22. i 29. listopada. Organizatori događanja, Vijeće gradske četvrти Trešnjevka jug, šest mjesnih odbora Trešnjevke jug i Centar za kulturu "Trešnjevka", za posjetitelje su osigurali bogat program. Građani su se tako svake subote mogli opustiti uz nastupe pjevačkih zborova i promenadne koncerte puhačkih orkestara, zabaviti se uz predstave, ples i rock-glazbu ili izraziti svoj umjetnički talent na likovnim radionicama. U nastupima su sudjelovali profesionalci i amateri uključeni u različite kulturno-umjetničke skupine, zaljubljenici u ples, glazbu te umjetnost i kulturu općenito.

Praćena ugodnim jesenskim suncem sva događanja odvijala su se na

otvorenom, na trgovima i u parkovima Knežije, Jaruna, Vrbana i Srednjaka. Posjetitelji su mogli razgovarati s vijećnicima gradske četvrти, kao i s vijećnicima mjesnih odbora, te ih pitati o svemu što se tiče uređenja kvarta.

Prema riječima Saše Molana, predsjednika Vijeća gradske četvrти Trešnjevka jug, manifestacija je osim dobre zabave i druženja imala i posebnu društvenu misiju. "Upravo druženjem, opuštanjem, kulturom i zabavom građanima smo željeli pružiti prigodu za bolje međusobno upoznavanje, razvijanje osjećaja pripadnosti svojoj četvrti, prigodu za stvaranje aktivne društvene mreže te nadilaženje dobnih, kulturnih i drugih razlika. Također, cilj nam je bio omogućiti konstruktivan dijalog između građana i lokalne samouprave kako bismo zajedničkim idejama došli do rješenja za kvalitetniji i ugodniji život u četvrti", rekao je Molan.

OBITELJSKI FESTIVAL U PARKU

Trešnjevčani su prvi dan jeseni, 23. rujna, proslavili uz druženje u Parku Stara Trešnjevka. Za dobru zabavu pobrinuo se Puhački orkestar "Željezničar", Dječji zbor "Bajka" te grupa Status. Najmladi posjetitelji pogledali su dječju predstavu i sudjelovali u radu kreativne radionice, a stariji su mogli uživati u izložbi "Trešnjevačka sjećanja" te u anketi predložiti svoje ideje za poboljšanje kvalitete života na Trešnjevki.

PLESNA PREDSTVA CIPELICE PLESALICE

Laureati Treps festivala, mlađi plesači iz Zagreba, Jastrebarskog, Gornje Rijeke i Varaždina, predstavili su se varaždinskoj gospičkoj publici, i to predstavom „Cipelice plesalice“ autorice Vlaste Rittig. Predstava je održana sredinom prosinca u varaždinskom HNK i u Pučkom otvorenom učilištu u Gospici. Učenice Škole za klasični balet i solisti zagrebačkoga HNK svojim su nastupom oduševili sve gledatelje i time pridonijeli obogaćivanju amaterske plesne scene.

OBILJEŽEN SVJETSKI DAN ROMSKOG JEZIKA

Svjetski dan romskog jezika, 5. studenoga, i ove je godine u Centru za kulturu "Trešnjevka" obilježen prigodnim programom. Održane su čitaonice i pričaonice na romskom jeziku. Ove je godine program organiziran u suradnji s Unijom Roma Hrvatske.

PROJEKT VIZUALNA KULTURA I IDENTITET

Projekt "Vizualna kultura i identitet" autorice dr. sc. Senke Božić propitivoao je različite načine konstruiranja javnog sjećanja te ulogu vizualnih i kulturnih memorija u formirajući kolektivnog identiteta. Sudionici su istraživali različitu građu s posebnim zanimanjem za analizu popularizacije povijesti: analiziranje kako je povijest ispravljena pomoću popularne kulture. Glavno pitanje koje je projekt otvorio nije istinitost memorije nego ono što nam ona govorio o utjecaju prošlosti na sadašnjosti, kao i o utjecaju sadašnjosti na razumevanje i interpretaciju prošlosti. Projekt je održan tijekom listopada i studenoga.

vizualna
kultura i identitet

14

KONCERT PJEVAJTE, ZBOROVI SVIJETA

Zagrebački glazbeni podij organizirao je 16. godinu uzastopce svečani koncert pod nazivom "Pjevajte, zborovi svijeta". Ovogodišnji koncert, koji je organiziran u povodu Svjetskog dana zborovskog pjevanja, održan je pod sloganom "Solidarnost" u Maloj dvorani Koncertne dvorane "Vatroslav Lisinski". Nakon koncertu su nastupili brojni zagrebački pjevači i zborovi.

ARHITEKTONSKA IZLOŽBA ULICA GRADA VUKOVARA OD IDEJE DO REALIZACIJE

Arhitektonska izložba "Ulica grada Vukovara – od ideje do realizacije" autora Petre Srbiljinović i Damijela Pandže mogla se razgledati od 15. do 20. prosinca. U slici današnjeg Zagreba ta ulica predstavlja tipičan primjer modernističke gradogradnje sa zgradama koje su primjeri hrvatske arhitekture druge polovine 20. stoljeća. Cilj je izložbe kulturološku važnost i reprezentativnost te ulice u slici grada predočiti široj javnosti te pokušati potaknuti raspravu o (ne)mogućnostima revitalizacije Trnja kao centra Zagreba.

MEDUNARODNI PROJEKT GUIA

GUIA - GUIDE US INTO ARTS - POVEDI NAS U UMJETNOST medunarodni je projekt u kojem sudjeluje osam partnera iz Europe. Cilj projekta GUIA razmjena je umjetnici, znanja i metodologije rada pomoći različitim umjetničkim izraza u radu s osobama s intelektualnim teškoćama. Projekt okuplja sve one koji žele proširiti svoje znanje i vještine u radu s njima, koristeći pritom različite metode rada u umjetničkim aktivnostima. Projekt uključuje integraciju različitih međunarodnih radionicu u kulturi i kreativne umjetničke festivala na kojima nastupaju osobe s intelektualnim teškoćama.

CeKaTe u sklopu projekta sudjelovalo je na radionicama "Joy of the Sound" u Londonu (Vauxhall St. Peters Heritage Centre) koju je realizirao partner iz Engleske, i to od 26. do 31. listopada.

IZLOŽBA ZLATNE I SREBRNE TOČKE

Izložba "Zlatne i srebrne točke" Sabine Barbiš i Marija Depicolzuanea može se pogledati od 7. do 12. veljače u Galeriji "Modulor". Riječ je o projektu u kojem se vizualno i suvremeno interpretira i prikazuje bogatstvo i originalnost pučke glazbe otoka Krka. Projekt se temelji na transkripciji jedinstvenog tonskog sustava dvoglasja tijesnih intervala kvarnerskih otoka, Primorja i Istre u grafičku strukturu.

MODA MODA

Projekt "Moda Moda" sudionicima želi interdisciplinarnim pristupom omogućiti sagledavanje pojma mode iz raznih aspekata. Teoretski se realizira tijekom predavanja i tribina, praktično u radionicama i na modnim revijama, a namijenjen je mladima koji žele istraživati fenomen mode. Gosti su poznati umjetnici, modni dizajneri, sociolozi i teoretičari mode, a radionica se održava od siječnja do svibnja 2012. godine.

ZAGREBAČKI GLAZBENI PODIJ SLAVI 35. OBLJETNICU

ZAGREBAČKI GLAZBENI PODIJ SLAVI 35. OBLJETNICU

Najveći i najvažniji događaj u 2012. za sve ljubitelje zborске glazbe u Hrvatskoj održat će se 19. i 20. svibnja u Maloj dvorani Koncertne dvorane "Vatroslav Lisinski". Naime, tad će na rasporedu biti Festival i natjecanje pjevačkih zborova – Zagreb 2012. Uz natjecanje, Zagrebački glazbeni podij organizirat će od ožujka do lipnja više od 15 koncerata u sklopu 35. susreta zagrebačkih glazbenih amatera, a na jesen u povodu spomenute obljetnice svečani koncert na kojem će u Velikoj dvorani KD-a "Vatroslav Lisinski" nastupiti ponajbolji vokalni i instrumentalni ansambl te solisti i dirigenti.

BESPLATNA ŠKOLA RODITELJSTVA

Roditeljstvo, između ostalog, znači ljubav i podršku, strpljivost i toleranciju. Poučavanje i podučavanje. U svemu tome kao i u životu nailazimo na teškoće s kojima se ponekad i ne možemo nositi, trebamo pomoći. Nekada je to razgovor, nekada savjet partnera, prijatelja ili, kao sada, škola. Savršeno roditeljstvo ne postoji kao što ne postoji ni savršeno dijete. No roditeljstvo se može učiti, a besplatna škola roditeljstva koja će se održavati do 13. veljače nudi vam prigodu baš za to.

PLESNA PREDSTAVA ZVJEZDANA CRTAČICA

Svi ljubitelji plesa pozvani su na predstavu nastalu prema priči Milene Jurmić. Predstavu "Zvjezdana crtačica" izvest će 18. veljače Plesni studio "Svjetlost u pokretu" prema koreografiji Tatjane Rupcich.

Predstava je posvećena očuvanju noći i zvjezanog neba od svjetlosnog onečišćenja. Milijuni sojetala u naseljenim mjestima širom svijeta u posljednjih 40 godina "izbrisali" su zvjezdes našeg neba. Nestanak noći širi se svijetom. Svjetlosno onečišćenje negativno utječe na sve životne cikluse biljnog i životinjskog svijeta, kao i na čovjeka, te ih izravno i neizravno ugrožava. Današnja djeca zapravo i ne znaju što su to krijesnice jer ih je istrijebilo svjetlosno onečišćenje. Nestankom noći mijenja se stanište životinja, one se ne uspijevaju prilagoditi pa nestaju. Neki su dijelovi Hrvatske među rijetkim područjima u kojima se možete izgubiti u bogatstvu zvjezdanog neba, a svakim danom sve ih je manje.

No sikiriki, kafić u kojem nude i čašicu znanja

16

Prva asocijacija kad kažete "kafić", obično je odlazak na piće, zadimljeni prostor, glasna glazba i eventualno biljar ili pikado. Da se u njih može dolaziti i radi razvijanja moždanih vijuga, potvrđuje No sikiriki, kafić na Novoj cesti, nedaleko od trešnjevačkog placa.

Pune četiri godine Milan Fošner, idejni začetnik cijele priče, organizira *Kviz znanja i neznanja*. Svakog ponедјeljka od 20 do 22 sata u nevelikoj prostoriji iznad kafića okuplja se njih pedesetak da bi se družilo, igralo i, radi "prestiža i slave", pokazalo što sve (ne) zna.

Sredina je studenoga, vani je minus tri, a u prostoriji u kojoj se igra kviz samo je nekoliko stupnjeva iznad nule. Mali kalorifer puše tek toliko da zagrije noge u prvim redovima, a ostali su osuđeni na tople zimske jakne. Ne smeta im, kažu, jer društvo je dobro, a za zagrijavanje posluži rakija, čaj ili pivo.

Fošner je šef parade. Preko razglosa, što su u ovom slučaju zvučnici računala, uz glazbenu podlogu čita pitanja i, uz manje ili više duhovite opaske, vodi kviz.

Na vratima pokraj njega trenutno je stanje u novoj sezoni, a s druge strane na zidu zaliđejljene su ljestvice iz prethodnih sezona. Samo za prvu sezonu nema ni ljestvice ni imena pobednika.

Tijekom četiriju sezona održano je 96 kvizova, a nedavno je postavljeno 2500. pitanje. Kviz je podijeljen u tri dijela s desetominutnim stankama

Tekst: Vedran Brkulj
Foto: Bruno Konjević

"Prvih dvadeset kvizova igrali smo u klubu Soba i podataka iz tog razdoblja baš i nema. Samo imena momčadi. Nakon toga preselili smo se u No sikiriki i evonas i danas tu. Tijekom četiri godine prodefiliralo je dvjestotinjak kvizaša, odnosno pedesetak momčadi, a jedine ekipe koje su prisutne od počekas su: Legendarna ekipa iz BiH, Brk Miše Kovača i Mladi i ambiciozni", kaže Fošner.

Tijekom četiriju sezona održano je 96 kvizova, a nedavno je postavljeno 2500. pitanje. Kviz je podijeljen u tri dijela s desetominutnim stankama da bi se uhvatilo zraka. U prva dva dijela autor kviza postavlja po dvadeset pitanja. Treći je dio glazbeni kviz koji svakog tjedna osmišljava druga momčad.

"Pitanja su svuda oko nas. Gdje god pogledaš, vidiš pitanje. Nastojim pokriti sva područja, ali najzastupljenija su: književnost, film, glazba, zemljopis i povijest", napominje Fošner i s ponosom ističe kako se u sve četiri godine dogodilo tek danajedno ili dva pitanja ponuđeni odgovor nije bio u cijelosti točan.

U stankama sjedimo sa Snježanom, Irenom i Ivanom, odnosno Blentonnicama, kako su se nazvale. Kemičarka i dvije farmaceutkinje na kviz su se navukle ljetos iako od njih triju dvije uopće nisu kvizašice.

Milan Fošner, organizator
Kviza znanja i neznanja

"Bile smo ljetos na Štrosu kad se gore igrao poznati Pub kviz i čule smo da postoji nešto slično u Nosikiriju. Došle smo i još uvijek smo tu. To nam je idealna prigoda da se vidimo i međusobno družimo jer zbog brojnih obveza to sve rjeđe uspijevamo. Zabavljamo se, a i štošta se nauči", napominju gotovo uglaš.

Od njih triju samo Irena prati kvizove na televiziji, a u jednom je i sama sudjelovala te osvojila pristojan novac. "Bila sam u 'Izazovu' 1999. koji je vodio Joško Lokas i osvojila sam dvanaest tisuća kuna", prisjeća se Irena.

Iako nagrada u pravom smislu nema – igra se za slavu – Fošner napominje da se s vremena na vrijeme ipak nešto dobije. "Knjige, CD-ovi, ulaznice za hokej i kino naše su nagrade. Ipak, najveća je nagrada druženje. Odlazimo zajedno na roštilje, a bili smo i na izletu u muzeju u Krapini", naglašava Fošner.

Blentonice, koje su tog dana bile zadužene za glazbeni kviz, ističu da Kviz znanja i neznanja nije klasičan pub-kviz te dodaju kako "pitanja nisu osmisljena tako da ih može riješiti samo Mirko Miočić".

Željka iz ekipe Totalno drugačiji od drugih do kviza je došla usmenom predajom i kaže da je ponedjeljak idealan dan za kviz jer "to je jedan od onih dana kad se ništa ne događa u gradu".

"Svašta se ovdje da naučiti, i korisno i beskorisno. Vjerojatno nigdje drugdje ne bih čula podatak da je, recimo, u Hrvatskoj otkad je kuna uvedena kao

moneta u optjecaju bilo šest tona kovanica", kroz smijeh priča Željka.

Na kraju drugog dijela kviza Blentonice imaju prednost pred Legendarnom ekipom iz BiH, ali budući da su autorice trećeg, glazbenog dijela, ne smiju sudjelovati u posljednjoj rundi. U prva dva kruga pokazale su zavidno znanje. Išlo ih je sve. Od gradova domaćina na EP-u u nogometu u Ukrajini i Poljskoj preko poezije Arsena Dedića pa sve do poznavanja Gibonijeva opusa.

U prvih deset pitanja Legendarni iz BiH još se nisu opasno približili Blentonicama. Svira nekakav mračnjak. Traži se odgovor na pitanje iz kojeg je filma pjesma koja svira. Četrdesetak sekundi muk, a onda se netko javi i kaže: "Muzika iz filma 'Vrana'." Fošner odmahuje glavom, a Blentonice dodaju kako je bilo blizu.

Nije dugo trebalo da netko drugi dobaci kako je riječ o drugom nastavku istog filma, što je izazvalo opći smijeh. Odgovor je opet bio pogrešan. Do kraja kviza Legendarna ekipa iz BiH ipak je uspjela "preskočiti" Blentonice i pobijediti.

Njima nije žao. Zadovoljne su i drugim mjestom. Pitam Fošnera ima li varanja, guglaju li ljudi ispod stolova dok igraju.

"Nije ovo kao na nekim drugim kvizovima. Mala je prostorija i sve se vidi, a ljudi su toliko pristojni da kad im zazvoni mobitel, gotovo da pitaju mogu li se javiti", zaključuje zadovoljno.

SVAKI GRAD IMA SVOJU TREŠNJEVKU: U HAMBURGU JE TO OTTENSEN!

Tekst: Vanja Radovanović
Foto: Mjesni arhiv Ottensen, Zaklada Povijesnog muzeja u Hamburgu

Nakon osamostaljenja Hrvatske Trešnjevka je zbog blizine centra postala popularno mjesto za život. No umjesto da bude "ekskluzivan", zbog preizgrađenosti kvar se počeo drukčije percipirati pa "nije više tako dobar kao nekad"

18

Gotovo svaki veliki grad ima svoju Trešnjevku. Kvart koji je nekad bio pustopoljina prekrili su vrtovi, poneka obiteljska kuća... Zatim je, zaslugom dobrog prometnog položaja ili nekog drugog faktora, odjednom prerastao u industrijsku zonu s dimnjacima, kolosijecima, prašnjavim ulicama, krčmama, barakama. Tijekom desetljeća razvijala se industrija, rastao je i standard, ulična prašina prekrivana je asfaltom, daščare zamijenjene opekom ili betonom – sve dok u sedamdesetima i početkom osamdesetih nije došao kraj industrijskom dobu. Tvornice su zatvorene, skladišta napuštena, a radnici ostali bez posla. I, što dalje? Trešnjevka je upravo u jednoj od tih poslijeradnijskih faza: aktivnih tvornica i poduzeća ostalo je malo (Ericsson Nikola Tesla, Končar, ZET ...), ali je zato mnogo neiskorištena prostora, počevši od Bubare u Adžijinoj, Ferimporta u Golikovoj do

Šumina skladišta u Zagorskoj i skladišta pokraj Zapadnoga kolodvora. Zbog blizine centra Trešnjevka je i dalje poželjna za stanovanje, no nedostatak planiranja uzrokovao je gužvu, previelik broj stambenih zgrada, manjak kvalitetnih javnih površina i druge probleme s kojima se svakog dana suočavaju njeni stanovnici.

Stoga je zanimljivo baciti pogled na tuđa iskustva, na to kako su drugi gradovi i druge kulture rješavale probleme poslijeradnjičkog razvoja tvorničkih četvrti. Jedan je od takvih kvartova Ottensen u Hamburgu. Hamburg je drugi grad po veličini u Njemačkoj, ima 1,8 milijuna stanovnika, vrlo aktivnu ekonomiju. Jedan od kvartova koji je pomogao da se popne do tih visina upravo je Ottensen. Zbog blizine rijeke Labe (Elbe) i željezničke pruge, koja je već 1844. dosegla riječno pristanište u tom mjestu, kvart je brzo prerastao u veliku industrijsku zonu. U početku bile su

to sušionice ribe, tvornice cigareta, tekstilna industrija, prve veće obrtničke radionice oko kojih su se zbijale radničke potleušice. S vremenom se mijenjao profil industrije, ali je karakter kvarta ostao jednak sve do industrijskog sloma sedamdesetih koji je u Ottensenu rezultirao velikim brojem napuštenih prostora, neodržavanih zgrada, odseljavanjem stanovnika, ali i doseljavanjem stranaca. Gradske službe za planiranje većsu razmatrale rušenje čitava kvarta i gradnju potpuno novog stambenog naselja kad je došlo do prekretnice.

Napuštene tvorničke i skladišne prostore prve su otkrile razne umjetničke i socijalne grupe koje su se, dijelom ilegalno, dijelom legalno, uselile u njih. Istodobno u kvartu su jačale građanske inicijative koje su se protivile rušenju i zagovarale manje radikalne potreze radi oživljavanja Ottensena. Gradske su vlasti usvojile te prijedloge i odlučile podržati potrebnu sanaciju pojedinih objekata.

1

3

2

4

Najstarija fotografija (1) prikazuje Zeisehallen 1900. godine, zatim (2) 1983. (doba devastiranosti) i ponovo sada, kada u bivšem pogonu djeliće kulturni centar s kafićem (3 i 4)

Kvart je živnuo, isprva potaknut raznovrsnom kulturnom ponudom, a zatim sve većim valom doseljenika kojima se svijelo ozračje: uz već otprije prisutnu etničku i kulturnu raznolikost te toleranciju po kojoj je kvart oduvijek bio poznat, stigle su i sve službe potrebne za normalan život, prodavaonice, uslužne djelatnosti... Pokazalo se da je politika "malih koraka" bila više nego uspješna, a o rušenju odnosno sanaciji odlučivalo se pojedinačno, bez radikalnih zahvata. Nit vodila novog smjera razvoja bila je ravnoteža između prostora za život (stanova), prostora za rad (uredi, manji obrti itd.) te prostora za potrošnju i zabavu (prodavaonice, lokali itd.), bez "rezervata" sa stanovima ili paks poslovnim prostorima. Određeni su dijelovi kvarta i zaštićeni kao vrijedne urbanističko-kulturne cjeline, a sličan se princip sad primjenjuje i na susjedne kvartove. Trenutačno je Ottensen jedan od najomiljenijih kvartova za život

i u njemu živi mješavina mlađe (pretežno studentske) populacije, umjetnika, stranaca kao i imućnjeg sloja.

Štose zaštićenih cjelina kvarta i očuvanja sjećanja na njegovu prošlost tiče, još 1980. osnovanje Mjesni arhiv Ottensen koji prikuplja zbirku povezanu s prošlošću kvarta i priređuje razne izložbe. Tu je i niz spomen-ploča, sačuvana tvornica žičanih proizvoda Drahtstiftfabrik s još uvijek upotrebljivim strojevima, zatim stari bager pokraj nekadašnje tvornice strojeva (također u funkciji), podne vitrine, suradnja s kvartovskom srednjom školom...

Nakon optimistična uvoda, koji je pokazao da se mogu očuvati gradski dijelovi i njihova prošlost te unijeti nova kvaliteta života i bez radikalnih zahvata, treba pogledati stvarnosti u oči i uočiti drugu, manje lijepu stranu medalje. Naime, porastom kvalitete života i atraktivnosti u Ottensenu su malo-pomalo rasle stanarine. Jači igrači počeli su

istiskivati slabije pa su na mjesto malih kvartovskih prodavaonica stigle one trgovачkih lanaca, povećao se promet, a time i potražnja za parkirnim mjestima. Dakle, kvart je oživio, i to ne samo na poljima koja su njegovim stanicnicima odgovarala.

Istdobno s lokalnim procesima unutar Hamburga i Ottensa u svijetu je tijekom posljednjih desetljeća došlo i do drugih promjena: ekonomija ima sve veću ulogu u funkcioniranju svjetskog poretku, a to je veće očitije i u razini gradskih četvrti. Uza sve veći broj programa, udruga, aktivnosti, očekuje se da posluju prema tržišnim principima i da se samsi nalaze na bojnom polju na kojem, u pravilu, pobjeđuju najači a ne najbolji, oni koju pogađaju ukuse široke mase a ne specijalizirane, oni umjereni a ne radikalni. I to je polje na kojem kvartovi poput Ottensa, kao centri alternativne a ne široke kulture, u pravilu loše prolaze.

Jedan od primjera takvih kretanja vidljiv je u centru Altone,

2

1

Trg Kemal Altun Platz nekad je bio zapuštena ledina (1), a sadaj je stambeno naselje s dječjim igralištem (2)

20

kvarta odmah do Ottensen-a, u kojem se već dulje vodi rasprava zbog dolaska međunarodnog trgovackog koncerna Ikea koji u jednoj od starih zgrada želi otvoriti svoju prvu gradsku poslovnicu u Njemačkoj. S jedne strane takva je prodavaonica pravi mamac za posjetitelje i time bi profitirao cijeli kvart, pogotovo ugostiteljstvo i uslužne djelatnosti, a sigurno i okolne manje prodavaonice. S druge strane gubitnici su kulturne skupine i nezavisni mali korisnici prostora u kojima Ikea želi otvoriti poslovnicu, a posredni su gubitnici i svi stanovnici okolice te zgrade kojima će znatno pojačani promet sniziti kvalitetu života. Takvu dvojbu nije lako riješiti jer je to problem o kojem svaki stanovnik četvrti ima svoje mišljenje i gotovo je nemoguće pronaći rješenje prihvatljivo svima.

Budućnost će pokazati koje će rješenje za Ottensen odabrati hamburška gradska uprava i stanovnici same četvrti, no ono što

je za nas, Trešnjevcane, daleko zanimljivije je kako iskoristiti iskustva Ottensen-a i poboljšati kvalitetu života na Trešnjevcima izbjegavajući zamke koje su na svome putu susreli stanovnici hamburške četvrti.

Iako sama Trešnjevka ne posjeduje toliko mnogo neiskorištenih tvorničkih i skladišnih prostora kao Ottensen, njih nekoliko još postoji i njihovom pametnom upotreboru (recimo, kao prostorom za socijalne i kulturne aktivnosti) sigurno bi se obogatila trešnjevačka ponuda te privukli stanovnici i posjetitelji, a time podigao profil Trešnjevke kao kvarta u kojem je ugodno živjeti.

Naravno, takve akcije trebale bi biti potkrijepljene i drugima kojima bi se podigla kvaliteta života: povoljnim uvjetima saniranja postojećih zgrada koje se mogu kvalitetno obnoviti, odnosno rušenjem onih koje je nemoguće sanirati, gradnjom novih, suvremenih, ali tako da se uklapaju u profil kvarta i postojeće

urbanističke planove. Zatim, tu je, na primjer, gradnja biciklističkih staza kojena Trešnjevcijedva da postoje, daljnje uređenje dječjih igrališta i parkova, poboljšanje javnog prijevoza i bolja regulacija prometa.

Zanimljivo je uočiti kako je Trešnjevka tijekom protekla dva desetljeća krenula suprotnim smjerom od Ottensen-a. Nakon osamostaljenja Hrvatske Trešnjevka je postala popularno mjesto za život zbog blizine centra, no umjesto da bude "ekskluzivan" (poput hamburške četvrti), zbog preizgrađenosti kvart se počeo drukčije percipirati pa "nije više tako dobar kao nekad"

Stoga se kao sljedeći korak nameće zaustavljanje tog trenda "naguravanja" i podizanje kvalitete života na Trešnjevcima.

Autor zahvaljuje na pomoći pri pripremanju članka Geraldu Römeru, urbanistu iz Hamburga, te arhivu četvrti Ottensen (<http://www.stadtteilarchiv-ottensen.de/pages/stadtteilarchiv.php>).

Nives Opačić:

Ulica Marijane Radev

Marijana Radev bila je naša proslavljeni opera i koncertna pjevačica. Prvi put nastupila je već kao 18-godišnjakinja na praizvedbi "Božićne priče" Rudolfa Matza, no prvi profesionalni nastup bio je 1938. u Trstu (Marina u "Borisu Godunovu")

Plačke i razbojstva naša su svakodnevica. Najčešća su meta poslovnice banaka, sportske kladijnice i pošte. Jedna je takva i pošta u Ulici Marijane Radev u Prečkom. Zanimalo me zašto je lopovima tako privlačna. Ulica je slijepa, pa misle da su barem s jedne strane mirni, premda je bijeg valjda lakše organizirati u prometnijum ulicama. Osim ulice, njezinim se imenom zove i tramvajska stanica na liniji 5 i 17.

Marijanu Radev poznavala sam i osobno. Bila je naša proslavljeni opera i koncertna pjevačica, ali i mama moje dobre prijateljice iz djetinjstva. Stanovala je u Zvonarničkoj 3 na prvom katu, a prozori njezina stana gledali su u park Ribnjak i na katedralu. Ja sam u to vrijeme stanovala preko brda, u Tkalčićevoj, pa smo se Marina i ja često zajedno vraćale kući iz „muzičke“. Ima li u toj dobi što ljepše nego se nakon probe zbora (uvijek navečer) s noge na nogu vući kući, kad su đačke obvezе za taj dan uglavnom gotove?

U gimnazijskim i studentskim danima bila sam općinjena operom i baletom, pa mi je bilo pravo zadovoljstvo što mogu gledati kako se jedna opera diva priprema za predstavu, na koju bih iz njihova stana nerijetko i ja odjurila. Za *Carmen* (meni bila i ostala naša najbolja) nije prije predstave pjevala vokalize, nego bi samo prstima vježbala kastanjete (za vatromet temperamenta u II. činu).

Marijana Radev rođena je u crnomorskoj luci Constanții 21. studenog 1913. Ondje joj je 1910. rođen i brat Gregor, također operni

pjevač. Otac im je bio predstavnik Lloyda. Po majci, podrijetlo im je primorsko. Već kao 18-godišnjakinja M. Radev nastupila je na praizvedbi *Božićne priče* Rudolfa Matza, no prvi profesionalni nastup bio je 1938. u Trstu (Marina u *Borisu Godunovu*). Iste godine debitirala je i u Zagrebu kao Santuzza (*Cavalleria rusticana*). Otada pa do posljednjeg nastupa na opernoj sceni (1971) ostvarila je u Zagrebačkoj operi 44 uloge i nastupila više od 600 puta. U svjetskim razmjerima, posljednji je nastup imala 25. travnja 1971. u *Giocondi* pod ravnjem stalnoga dirigenta milanske Scale, Lambertu Gardelliju. Umrla je namah. Bila je na probi s V. Kranjčevićem u istoj glazbenoj školi (Lisinski) koju smo pohađale njezina kći i ja. Pripremala je program za Varaždinske barokne večeri. Na probi joj je pozlilo, odvezli su je u bolnicu i još iste večeri, 17. rujna 1973., umrla je od izljeva krvi u mozak. Premda gošća najvećih opernih kuća i koncertnih dvorana, do smrti je ostala vjerna Zagrebačkoj operi. Zbog njezina poštenog života, Žao mi je što joj je ime češće u crnoj kronici nego u sjećanjima na zaslužne hrvatske umjetnike.

PRODAVAONICA "IZ DRUGE RUKE"

POVOLJNI VUNENI KAPUTI ZA HLADNE ZIMSKE DANE

"Često znam doći i smatram da je ponuda jako dobra. Tu sam kupila jednu jaknu, nekoliko sakoa i dosta majica, a puno je stvari čak i novo", objašnjava nam gospođa koju smo zatekli u prodavaonici

Tekst i foto: Petra Kostanjšak

22

Stotinjak metara od Cibonina tornja na Trešnjevki nalaze se, jedna nasuprot druge, dvije prodavaonice u kojima možete pronaći rabljenu odjeću po vrlo povoljnim cijenama. U Hrvatskoj su takve prodavaonice poznate pod engleskim nazivom *second hand shop* ili u doslovnom prijevodu prodavaonice s robom "iz druge ruke".

U posljednje vrijeme sve ih je više i ima ih u gotovo svakom zagrebačkom kvartu, a kako smo doznali, ne nedostaje im kupaca. Zanimljivo je da prodavaonice rabljenom robom nude, na primjer, vrlo kvalitetne i očuvane kapute za hladne dane koji su pred nama,

ali i nešto svečane odjeće koja može dobro doći za novogodišnju noć i druge slične prigode.

I dok u prodavaonici "Lady" nisu željeli govoriti za naš kvartovski list pa čak ni saslušati što ih želimo pitati, u "Mariji" u Tratinskoj 26 ljubazna prodavačica i susretljivi kupci rado su nam ispričali nešto o prodavaonici tog tipa. Desire, koja u prodavaonici radi nešto više od pola godine, kaže da imaju sve više i više kupaca, a odjeća i za žene i muškarce nabavlja se iz Njemačke.

Cijene za odjeću zapravo se jednostavno određuju. Na primjer, sve hlače, bilo traperice ili one svečanije, stoje 50 kuna. Majice stoje

30, a vestice i košulje 50 kuna. Topli i vrlo kvalitetni vuneni kaputi te jakne prodaju se za samo 100 kuna. Dakle, moguće je pristojno se odjenuti od glave do pete za dvjestotinjak kuna, a sva se odjeća može isprobati u kabinama za presvlačenje, baš kao u bilo kojoj drugoj prodavaonici odjeće.

Prodaje se i posteljina: manje plahte stoje 20 kuna, a veće 30 kuna. Što se tiče nekih svečanih odjevnih predmeta za nadolazeće blagdane i proslave, u prodavaonici će tijekom prosinca doći i odjeća za tu prigodu, iako se tijekom cijele godine mogu pronaći razne haljine i suknje.

U prodavaonici smo našli na nekoliko kupaca pa smo jednu gospođu upitali kako ocjenjuje ponudu u "Mariji" i koliko često tu kupuje. "Često znam doći i smatram da je ponuda jako dobra. Tu sam kupila jednu jaknu, nekoliko sakoa i dosta majica, a puno je stvari čak i novo", objašnjava nam gospođa koja se slaže da se dobro očuvana odjeća ne bi smjela bacati nego putovati iz ruke u ruku za neku pristojnu cijenu.

UMJETNOST

Ljepota prirode kao vječna inspiracija

Mile Grgas poznati je hrvatski umjetnik čije skulpture krase brojne lokacije u zemlji i inozemstvu

Tekst i foto: Davor Ivanov

Umjetnici danas često zaboravljaju kako im je za uspješan rad potreban i zanat, smatra Mile Grgas, poznati hrvatski umjetnik, čije skulpture krase brojne lokacije u zemlji i inozemstvu.

Mile Grgas, hrvatski akademski kipar i proslavljeni umjetnik, na Trešnjevki živi već 40 godina, i to u prvom hrvatskom neboderu, u blizini tramvajskog okretišta na Ljubljanici. U svojem domu dočekao s osmijehom na licu te okružen svojim skulpturama i slikama počastio fragmentima i anegdotama iz svoje bogate umjetničke karijere.

Roden je 1934. u Rodaljicama nedaleko od Benkovca, a u Zagreb je stigao početkom pedesetih prošlog stoljeća i završio Školu primijenjene umjetnosti. Odjel kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti završio je u klasi profesora Antuna Augustinčića.

"Kad sam stigao u Zagreb, poljubio sam hrvatsku zemlju i spomenik kralju Tomislavu te zahvalio Bogu što imam šansu ostvariti svoje snove", kazao je umjetnik. Od malih je nogu pokazivao sklonost za likovno izražavanje, a stigavši u Zagreb na prijamni se ispit uputio bez papira i olovke. Unatoč početnoj nepripremljenosti, profesori su odmah prepoznali njegov talent pa je uskoro pomagao drugim kandidatima.

"Zagreb je tada imao 250.000 stanovnika, no mladim je umjetnicima nudio više mogućnosti nego danas", kaže Grgas i dodaje kako je i tada bilo teško doći do posla, uspješno ga dovršiti te ga na kraju i naplatiti.

Na studijskim putovanjima boravio je u Austriji, Nizozemskoj, Engleskoj,

Francuskoj, Meksiku, SAD-u i SSSR-u, a u inozemstvu je realizirao i mnoga djela koja između ostalih krase gradske parkove Rotterdam i Amersfoorta.

Iako je imao prigodu raditi u inozemstvu, kaže kako su naša klima i pejzaž nezamjenjivi te ga i danas inspiriraju, čak i ako je riječ o pogledu sa sedmoga kata nebodera.

Priroda mu je bila i ostala najveća inspiracija, a česti su motivi njegovih skulptura ženske figure te kozorozi. Realizirao je velik broj spomenika i skulptura u javnim prostorima među kojima su "Čekanje" na Trgu J. F. Kennedyja i "Bartol Kašić" u istoimenoj osnovnoj školi na Jarunu. Iako suiza njega brojne izložbe u zemlji i inozemstvu, napominje kako je najzahtjevniju skulpturu izradio prema željama supruge Vere.

"Radio sam za privatnike, gradove i općine, ali najviše za dušu. Najteži zahtjev ipak je stigao od supruge", rekao nam je Grgas kroz smijeh se prisjećajući skulpture majke s djetetom visoke dva metra na kojoj je radio četiri godine.

Smatra kako su mladi umjetnici zaboravili da im je za stvaranje umjetničkih djela uz inspiraciju i talent potreban i zanat pa tako umjetnost sve češće zamjenjuju performansi.

Iako cijeli živi za umjetnost, tvrdi kako se od nje danas ipak ne može živjeti pa mu je poznato kako su mnogi umjetnici prisiljeni raditi i druge poslove da bi osigurali sredstva za život.

O kvartu u kojem živi ima samo riječi hvale. Kaže kako na Trešnjevki danas ima mnoštvo sadržaja, a početkom sedamdesetih bilo je jedva nekoliko prodavaonica.

NA NAGOVOR PRIJATELJA DOSELIO SE U HRVATSKU I NIJE POŽALIO

Matthew McGrath u Zagrebu je pustio korijenje i teško bi mu, kaže, pao povratak u rodni Pittsburgh

Tekst: Vesna Rems Dobrin

Foto: arhiva CeKaTea

Matthew McGrath, Amerikanac irskog podrijetla, sretno živi i radi na Trešnjevki. U Zagrebu je, kaže, već pustio korijenje i teško bi mu pao povratak u rodni Pittsburgh u Pensylvaniji. Iako je po struci psiholog, Matthew za život zarađuje prevodeći i podučavajući engleski jezik. U Centru za kulturu "Trešnjevka" vodi konverzacijski tečaj za male grupe.

24

- 01 GT: Kako ste se odlučili na dolazak u Zagreb?
- Došao sam 2004., i to u Križevce. Moj najbolji prijatelj, vrhunski plesač, dobio je stipendiju od tridesetak tisuća dolara za studij hip-hop-a i krenuo je svijetom za svojom plesačkom karijerom. Obišao je mnoge zemlje – Senegal, Švedsku, Mongoliјu, Rusiju, Njemačku i Hrvatsku. Ovdje je upoznao zanimljive ljudе i bendove poput Edo Maajke, TBF-a... Hrvatska mu se najviše svidjela i rekao mi je da ako ikad odlučim negdje drugdje živjeti, preporučuje Hrvatsku. I odlučio sam. I došao.

- 02 GV: Najprije ste bili u Križevcima?
- Da, dotad sam živio u New Yorku. Tražio sam posao preko interneta i pronašao oglas jedne križevačke škole stranih jezika koja je tražila profesora. I javio sam se. Budući da sam izvorni govornik, odmah sam dobio posao i živio sam neko vrijeme u Križevcima. Nakon godine i pol dana došao sam u Zagreb.

- 03 GT: Prije Križevaca živjeli ste u New Yorku. Je li Vam to bila velika promjena?
- Pa malo je. Pogotovo što sam kao mlađi intenzivnije feštao. Kada sam došao u Hrvatsku, imao sam 23

godine, sad imam 31. Danas živim mirno, navečer vježbam jogu, čak ne gledam ni televiziju.

- 04 GT: Diplomirali ste psihologiju? Jeste li se probali zaposliti u struci?
- Diplomirao sam psihologiju na fakultetu Macalester i moram reći da danas u svojem poslu puno koristim znanja koja sam stekao na studiju psihologije.
- 05 GT: Osjećate li u poslu finansijsku krizu zbog koje kukaju svi u Hrvatskoj?
- Recesiju jako osjetim. Ali ne kukam jer nema koristi od toga. Život je svugdje težak. Treba raditi i treba se boriti. Najviše možeš sam učiniti za sebe i poboljšati svoju situaciju. Mnoga su poduzeća zbog štednje rezala proračun za edukaciju pa se bojim da će postati siromašan. Šalim se. Ja sam skroman i ne trebam puno u životu. Važno mi je da pokrijem osnovne troškove, da imam za jesti i za jedan običan život. Ne vjerujem da je sreća u stvarima ili u novcu. Jer, mnogi bogati nisu sretni. Sreća je negdje drugdje.
- 06 GT: Gdje je za Vas sreća?
- Sreća je što radim i što imam dobre prijatelje. Kada se navečer s njima nađem u Bacchusu na Zrinjevcu, Pod starim krovovima, u Funk klubu u Tkalčiću, srijedom na *jam sessionu*, kad zasviram jazz – to je sreća.
- 07 GT: Idete li često doma? Nedostaje li Vam obitelj?
- Imam roditelje, starijeg brata koji ima četvero djece i mlađu sestruru. Ovih sam dana bio u Americi, išao sam sestri na vjenčanje. Dvaput na godinu obavezno posjetim svoje. Moja mama znala je u Šali reći da bih dvaput na godinu dolazio doma i da živim u Kaliforniji. Pogledate li Dalmatinče koji studiraju ili rade u Zagrebu, isto idu doma dvaput na godinu. S druge strane, intenzivno se družim sa svojima. Često se okupimo oko web-kamera i čavljamo. Nije to barem danas nikakav problem.
- 08 GV: Planirate li se vratiti u SAD?
- Teško bi mi bilo tamo početi od početka jer je i u Americi sad kriza i nije se lako zaposliti. Ovdje me već ljudi znaju, tu sam uložio osam godina života, dobar sam u svojem poslu i s kime god radim, dobijem preporuku jer sam stručan, ozbiljan i odgovoran. Imam krug klijenata s kojima radim i to je velika prednost. U Americi bih morao krenuti od početka.

BLAGDANI NA TREŠNJEVKI

Ove godine u trendu najjeftiniji vijenci i ukrasi

Građani su skromniji i to su na svojim leđima osjetili trešnjevački cvjećari čiji adventski vijenci uljepšavaju izgled placa, ali se slabo prodaju

Tekst: Petra Kostanjšak

Foto: Anita Končar

Potkraj godine ukrašavaju se ulice, a trešnjevački se plac pretvara u pravi božićni sajam na kojem se može nabaviti gotovo sve što je potrebno da se u vlastitu domu, za manje ili više novca, stvori božićni duh.

Tad počinju i one slatke muke: koju vrstu božićnog drvca odabrat, hoće li to biti prirodno ili umjetno,drvce u tegli ili odrezano. Kad krenete u potragu za drvcem, možda nije na odmet znati da sva drvca u legalnoj prodaji moraju imati oznaku Hrvatskih šuma, s time da ona iz domaćeg uzgoja imaju zelenu oznaku, a drvca iz uvoza označena su crvenom markicom.

Netko se odluči samo na ukrašavanje jedne grane ili pak minidrvca koje dolazi u kompletu s minilampicama, a savršeno pristaje u prozoru i uveseljava prolaznike.

I dok jedni radije sami izrađuju maštovite ukrase ili koriste ukrase iz prošlih godina, drugi kupuju gotove adventske vjenčice, ukrasne svjeće i tomu slično.

Ove godine čini se da su građani nešto skromniji. Tisu na svojim leđima osjetili trešnjevački cvjećari čiji adventski vijenci doista uljepšavaju izgled placa, ali se slabo prodaju. Stoga je prirodno što su najtraženiji oni jeftiniji vijenci.

"Uvijek imamo raznoliku ponudu, od najmanjih i najjeftinijih pa do skupljih. Sve, naravno, ovisi o materijalu i svijećama koje se koriste za izradu", objašnjava vlasnica cvjećarnice na tržnici Ljiljana Beuk. Najjeftiniji adventski vijenac stoji oko 100 kuna, a Ljiljana objašnjava kako ona za izradu vijenaca koristi samo prirodne materijale. Naglašava da su čak i kuglice koje stavlja staklene a ne plastične. Na tržnici se mogu naći i dijelovi za izradu vijenaca pa se neki građani odvaže na izradu svog adventskog vijenca. Međutim, prije nego što krenete u

to, morate znati da je potrebna dobra volja, ali i vještina i strpljivost.

"Jedna mi je gospođa priznala da je pokušala napraviti vijenac od prošlogodišnjeg materijala koji joj je ostao. Na kraju je međutim rekla da ju je to izludilo pa je sve bacila. Ljudi nemaju kod kuće potrebne materijale i alate", objašnjava Ljiljana koja svoje vijence ukrašava licitarima, češerima, orašćicima, žitom, slamicom i ukrasnim vrpcama.

Što se tiče najskupljeg adventskog vijenca, tu granice nema. "Od mene već godinama naručuju tvrtke koje su spremne platiti i do 400, 500 kuna", kaže Ljiljana te dodaje da i građani naručuju vijence prema vlastitim željama, ali na kraju svi pitaju za cijenu prije nego što ga odluče kupiti.

Kao i svake godine, teško je odrediti koja je boja u trendu jer se građani obično odluče za one boje koje odgovaraju bojama njihova doma. Akone želite ili ne možete previše novca uložiti u ukrase, uvijek možete iskoristiti stare ili vrpcama ukrasiti neku veću biljku u svome domu. I onako su u božićnom duhu solidarnost i ljubav a ne raskoš.

TREŠNJEVAČKI MASTERCHEF

Za uspjeh je važna ukusna hrana i dobra usluga

Goran Vručinić vlasnik je jednog od najekskluzivnijih zagrebačkih cateringa. Za njega je premalo reći da je ugostitelj jer, osim "ića i pića", uvijek nađe razlog više da zagolica znatiželju i nepce najzahtjevnijih gostiju. Djetinjstvo je proveo u Kučerinoj, a danas živi u Voltinom naselju. Hranu uvijek kupuje na trešnjevačkoj tržnici za koju tvrdi da je najbolja u Zagrebu jer se ondje još uvijek može naći domaća hrana

Autor: Vesna Rems Dobrin

Foto: Bruno Konjević

26

GT: Impresivan je Vaš popis klijenata, sve redom velike kompanije. Imate li nekakav poseban recept za uspjeh?

- Dok sam još bio početnik u ovom poslu, ugostio me jednom prigodom vlasnik lanca hotela u Albertvilleu u SAD-u. Kad sam rekao da se moj posao ne može mjeriti s njegovim jer je Hrvatska malo tržište, poručio mi je: veličina je tržišta nevažna. Moraš se samo brinuti o djvema stvarima – ponuditi ukusnu hranu i dobru uslugu. To je cijela tajna. Danas sam svjestan koliko je bio u pravu. Inače, od početka do kraja u poslovnom sam procesu, sa mnom dogovaraš jelovnik, sudjelujem u pripremi hrane i prisutan sam pri posluživanju.

GT: Zašto sve sami? Koliko imate zaposlenih?

- Šest radnika za stalno i još toliko sezonača tijekom turističke sezone kad radim i na Krku. Mario Tot moj je glavni kuhar, moja desna ruka, potpuno mu vjerujem i sve što radi, napravi odlično. Mario i ja konceptualno se razumijemo i zato smo zajedno svih ovih godina.

GT: Kakav je bio početak?

- Završio sam srednju ekonomsku i radio u računovodstvu, prvo u Ini, onda u HŽ-u. Plaća mi je bila mala pa sam poslije posla

krenuo konobariti i ubrzo sam shvatio da je ugostiteljstvo posao mog života. Radio sam u Staroj Tkalčić pa Staroj vuri, TingL-Tanglu, a onda, potkraj osamdesetih, otvorio sam svoj lokal Konfeti kraj Kvatrića. Ranih devedesetih zainteresirao sam se za hranu i otvorio konobu u Vrbniku na Krku, a nekoliko godina poslije restoran u Radićevoj.

- GT:** Catering se zove Placa, vrbnička konoba i zagrebački restoran – sve je Placa. Zašto?
- Placa znači trg i naš je logo kocka koja simbolizira trg. Vrbnička konoba nalazi se na Placi Vrbničkog statuta pa smo je nazvali Placa. Kad sam otvorio restoran u Radićevoj, činilo mi se zgodno da se isto zove Placa.

- GT:** Restoran u Radićevoj bio je jako hvaljen u medijima.
- To je bio najbolji talijanski restoran ne samo u Zagrebu nego u ovom dijelu Europe. Imali smo daleko najekstravagantniji je-lovnik. Tjesteninu smo radili sami i bila je vrhunска. Jedini smo radili pastu *malta liggiato* i naši su je gosti obožavali. Ta se pasta niti kuha niti peče, nego se sotira, a pravi se od brašna i vina umjesto vode.

- GT:** Mnogi su poznati kod Vas jeli?
- Da. Vlasnik Cedevite Tedeschi, prof. Asim Kurjak, novinar Butković, pokojni Ivica Račan.... Ne bih htio sad nekog izostaviti, ali stvarno puno poznatih ljudi ondje je jelo. Velika mi je čast bila kada su iz protokola Ministarstva gospodarstva 2000. rezervirali stol za izaslanstvo Svjetske trgovачke organizacije koja je došla na ručak nakon potpisivanja ugovora o pristupanju Hrvatske u WTO. I danas se sjećam, kao da je bilo jučer: na stolu je bila terina od hobotnice u umaku od paprike i *bianco nero* rižoto od škampi i školjaka. Bio sam počašćen kad mi je gospodin iz WTO-ova izaslanstva rekao da je obišao cijeli svijet, uvijek i posvuda jede samo *bianco nero* rižoto, ali da tako sočan i ukusan nikad nije jeo.

- GT:** Otkrijte tajnu, je li to zbog puno vrhnja?
- Puno je bolje staviti mascarpone. Za rižoto moraš skuhati fini temeljac od kvalitetne rive. A ako radiš od integralne riže, rižu treba kuhati u vinu, i to kvalitetnom.

GT: Uz jelo "servirala se" dobra glazba. Placa je bila prvi jazz-restoran.

- Obožavam jazz pa sam ga želio ponuditi svojim gostima. Program je bio fenomenalan, osmišljavalna ga je Sanda Božić iz Hrvatskog društva skladatelja. U Placi su nastupali vrhunski glazbenici: Jasna Bilušić, Edin Karamazov, Žarko Hajdarhodžić, Mate Matišić, Željko Kovačević s Gipsy Swing bendom.

GT: Zašto ste ga zatvorili?

- Restorani danas propadaju jer ga uništavaju mnogobrojni parafiskalni nameti, razni izdaci koji nemaju veze s pripremom hrane. To je hrvatska priča. Paralelno smo imali i restoran u Harambašićevoj gdje smo servirali domaću agramersku hranu. Bilo je prenaporno, puno rada, a zarade niotkud.

GT: Danas priprematе hranu samo uz dostavu. Je li u cateringu lakše raditi?

- Što se tiče troškova, lakše je. Zadržali smo zanimljiv jelovnik, imamo fusion-ponudu, a planiram ga i dalje razvijati s ponudom domaće hrane iz ekološkog uzgoja. Kupio sam komad zemlje kraj Hrvatskog Leskovca gdje planiram prirodno uzgajati voće i povrće, bez pesticida i umjetnih gnojiva. Bit će moći prvi organski catering s hranom iz vlastita uzgoja.

GT: Kakva je to fusion-ponuda?

- Multikulturalna hrana: arapska, libanonska, japanska, kineska, talijanska...

GT: Približava se Božić. Što biste preporučili čitateljima za blagdanski stol?

- Za božićni ručak preporučujem odojak s anisom, pečeni krumpir i povrće. Trebate četvrtinu odojka, med, pivo, anis, sol i ulje.
  - » Odojak nasolite, a med, pivo i anis pomiješajte i lagano posolite.
  - » Na nauljeni lim stavite odojak, premažite ga umakom prije pečenja i još barem dva puta za pečenja.
  - » Za prilog trebate kilogram krumpira, 15 dekagrama luka, 15 dekagrama paprike, 15 dekagrama svježe rajčice, sol, papar, ulje i vodu.
  - » Sve sastojke narežite, izmiješajte i stavite u pleh. Dodajte jednaku količinu ulja i vode.
  - » Pecite na 180 Celzijevih stupnjeva 20 minuta pod folijom, a nakon toga promiješajte i pecite još oko 20 do 30 minuta.

OD 1
DO 107

SALEZIJANCI

“RAD S MLADIMA NAŠA JE KARIZMA”

Tekst: Martina Cikojević
Foto: salezijanska arhiva

Svećenici reda svetog Franje Saleškog u Zagrebu imaju čak četiri župe među kojima su najaktivnije one na Knežiji i Jarunu

Rad s mladima i student-ski vjeronauk, koji se svaki tjedan održava u Studentskom domu "Stjepan Radić" na Savi i koji pohodi i do šestotinjak studenata iz čitave Hrvatske te Bosne i Hercegovine, svojevrsna su karizma koju njeguje i s kojom se izrazito ponosi drugi najveći svećenički red u Katoličkoj crkvi – red svetog Franje Saleškog – čiji su svećenici poznati i kao salezijanci. Svoju stotu godišnjicu djelo-

vanja u Hrvatskoj obilježit će 2013., a u Zagrebu imaju čak četiri župe među kojima su najaktivnije one na Knežiji i Jarunu, odnosno župne crkve Marije Pomoćnice i Svetе Mati Slobode, obje na Trešnjevki.

Susreti s mladima, učenje o vjeri, sportska druženja, glazba i ples te razne radionice samo su dio bogate paleta koju salezijanci njeguju sa svojim vjernicima kako bi im približili nauk i ljubav Božju.

U razgovoru s don Damirom Stojićem, svojevrsnim karizmatikom i studentskim kapelanom, doznajemo kako je vjeronauk koji vodi svakog utorka i srijede jedinstven u Hrvatskoj i šire, a otvoren je svim mladima koji žele poslušati kako se pomoću ljubavi Božje mogu oduprijeti izazovima vremena u kojem živimo.

"Kada bih morao reći tri najvažnije stvari koje muče mlade, rekao bih da su to nedostatak roditeljske ljubavi, strah te odnos između muškarca i žene. No najveći problemi nastaju onda kada život u obiteljima nije sređen", kazao je don Damir te dodao kako mladima na vjeronauku želi pomoći molitvom i ulijevanjem nade u bolje sutra. Istaknuo je kako mlade prima čak tri puta u tjednu, a koliko je tražen, dovoljno govoriti podatak da se na razgovor s njim čeka i do dva tjedna. Prema mladima je potpuno otvoren pa unatoč velikoj gužvi, od njih ne krije ni broj mobitela, a ima i svoj profil na Facebooku te internetsku stranicu koja je svakim danom sve posjećenija.

DON IVAN BOSCO – OSNIVAČ REDA SALEZIJANACA

Sveti Ivan Bosco rođen je u siromašnoj seljačkoj obitelji kod Torina. U drugoj godini ostao je bez oca pa se zajedno s majkom od rana djetinjstva počeo baviti poljskim poslovima. S 11 godina izrazio je želju da postane svećenik. Kako nije bilo opće školske obvezne u Italiji toga vremena, mali Ivan Bosco na dan je prevaljivao osam kilometara da bi kod jednog svećenika učio latinski, tada za svećenički stalež prijeko potreban jezik. S 13 godinama Ivan je otišao u najam kao sluga da bi zaradio za svoje školovanje. Kad mu je bilo 26 godina, došao je do željena cilja: do svećeništva. Kao mlađi svećenik došao je u Torino u kojem je bilo mnogo siromašnog proletarijata pa je odmah počeo okupljati zapuštenu mlađež. Njegova blagost i ljubav ubrzo je privukla mnoge besposličare i osobe prepuštene ulici. Uz mnogo muke osnovao je neku vrstu internata, a kada su se iz te zajednice počela javljati i duhovna zvana, don Bosco osnovao je Salezijansku družbu koja će se brinuti osobito za siromašnu i zapuštenu djecu i mlađež, nju pomagati, odgajati i spremati za život. Brinući se i za žensku mlađež zajedno sa svetom Dominikom Mazarellom utemeljio je i žensku granu svoje kongregacije. Don Bosco je uživao, a i danas uživa glas idealnog i svetog svećenika i apostola mlađeži. Umro je 1880., a svetim ga je proglašio papa Pio XI. 1934 godine.

Susreti s mladima, učenje o vjeri, sportska druženja, glazba i ples te razne radionice samo su dio bogate palete koju salezijanci njeguju sa svojim vjernicima

Osim studentskog vjeronauka, salezijanci održavaju i vjeronaute za srednjoškolce, a za one najmlađe rezervirane su razne radionice, koje će posebno zaživjeti u nadolazećim božićnim blagdanima. Uz vjeronaute, salezijanci njeguju i sportski život mladih. Imaju svoju odbojkašku i malonogometnu ekipu s kojima nastupaju po raznim nacionalnim i međunarodnim turnirima. Dva puta na godinu, na blagdan Duha Svetoga i Svetе Mati Slobode, organiziraju lokalni turnir, a jednom na godinu, u dogovoru sa školama, stariji igrači organiziraju i turnir za osnovnoškolce od prvog do trećeg razreda.

Posebno je popularano i druženje nakon nedjeljne svete mise kad se velika dvorana u crkvi Svete Mati Slobode "pretvara" u kafić Jedro pa se ondje i zapleše i zapjeva. Osim toga, u sklopu crkve postoje i tečajevi plesa, aerobika, a župa ima i svoju knjižnicu u koju se mogu učlaniti svi koji to žele. Posebnost su i instrukcije koje pružaju studenti, i to volonterski.

"To je izrazito razvijeno i mogu reći da me veseli što oni koji dolaze na instrukcije popravljaju svoje ocjene. Instrukcije se daju iz matematike, kemije, fizike i engleskog, a studenti to rade kao volonteri i veseli me što je odziv izuzetno velik. Svaki instruktor ima svoj raspored, a instrukcije se održavaju gotovo svaku večer", rekao je don Damir. Dodao je kako se župa može pohvaliti s čak trima zborovima, jednim

mali studentski dom trenutno ima 14 studenata.

Pripreme za nadolazeće blagdane i Božić bit će kao i svake godine. Djeca će imati susret za blagdan svetog Nikole, a svi će ranoranioci moći doći na zornice, koje će uobičajeno biti slavljeni svaki dan u 6 sati.

Široki raspon susreta i briša o mladima samo po sebi govori koliko salezijanci u svojoj zajednici s vjernicima i ostalim sugrađanima žele

PUTOVANJE U RIM I MOLITVENI DOČEK NOVE GODINE

Svake godine don Damir Stojić vodi mlade na hodočašće u Rim. Putovanje traje pet dana i stoji 300 eura. U cijenu je uključeno sve, od smještaja i hrane do ulaznica u objekte koji se planiraju posjetiti. Također, svake godine organizira se i putovanje na molitveni doček Nove godine za koji uvijek vlada velik interes. Ove godine doček će biti u Berlinu. Prijasnjih godina doček Nove godine bio je Ženevi, Bruxellesu, Poznanju...

dječjim, dvama mladim, a formirana je i klapa.

Budući da se salezijanci posebno brinu o našim siromašnjim sugrađanima, hvalevrijedan je podatak da u sklopu svog župnog prostora na Knežiji imaju osiguran prostor za studente slabijeg imovinskog statusa. Takozvani

živjeti punim plućima, biti dio zajednice te pokazati mlađima da nisu sami te da u ovo doba brojnih izazova i ubrzana življenja imaju prostor u kojem mogu pronaći mir, ljubav i nadu u bolje sutra.

UDRUGA "PETKOM U PET"

Avantura osobne promjene kreće korakom iz Drenovačke

Članovima Udruge mogu postati svi koji žele raditi na sebi, družiti se tijekom učenja, postavljati pitanja i dobiti poticaj za pronalaženje odgovora

Tekst: Anita Končar

Foto: Bruno Konjević

30

Kako se dobro posvađati, što je to ljubomo-
ra te kako se može povećati emocionalna
inteligenčija, neka su od znanja i vještina
koja se mogu doznati iz knjiga, no za sve one koji
o tim zanimljivima temama vole i razgovarati,
tu je Udruga za unapređenje obiteljskog života
"Petkom u pet".

Otkad je 1997. osnovana na Trešnjevki,
Udruga svoju adresu nije odjavljivala: nakon
dvije godine rada u Domu zdravlja preselila
se u Drenovačku, gdje su i nas ugostili. Iako
tema, emocionalni incest, o kojoj se tog petka
raspravljalo nije bila laka, teško da je itko s
predavanja otisao s gorkim okusom u ustima.
Za to su zaslужne riječi profesorice psihologije
Ljubice Uvodić-Vranić koja je održala predava-
nje te razoružala i vječne pesimiste rečenicom:
"Život ima smisla, ako ga niste našli sada, po-
slije ćete." Od petkovaca doznali smo i nešto
o zločestim svekrvama, snahama, muževima i
puncima, naučili ponešto o roditeljskoj ljubavi
koja ponekad prelazi zdravu granicu, ali i dobro
se nasmijali uz nekoliko anegdota i viceva o
Englezima.

Inače, druženje petkovaca osmišljeno je tako
da se sat vremena predavači bave nekom temom,
a drugi je dio ostavljen za raspravu koja ne
mora nužno biti povezana s temom predava-
nja. Tijekom predavanja svi mogu postavljati

pitanja ako žele doznati nešto više, ali i započeti
drugu temu. Na impresivnom je popisu onoga
o čemu se petkom učilo i predavanje o traču,
zahvalnosti, emocionalnom ucjenjivanju te
uvredama i preljubu. Osim što petkom rade na
sebi, članovi Udruge zajedno odlaze na koncerte,
izlete, u kazališta ili kino, a zašto su navučeni
na "petkom u pet", objasnila nam je i jedna od
redovitih posjetiteljica tih druženja, Ivana Pavlić,
koja nam je kazala da je otkad dolazi u Udrugu,
postala puno tolerantnija.

Kako je uopće došlo do osnivanja Udruge,
ispričala nam je Ljubica Uvodić-Vranić.
"Nezadovoljni time što nam psihologija svima
treba a uglavnom se ne uči, smatrali smo da će
i obiteljima i pojedincima dobro doći prorada
nekih važnih popularnih psiholoških tema. Sve
nas zanima kako se dobro posvađati, kako se
povećava emocionalna inteligencija ili kako
se upustiti u avanturu osobne promjene", ka-
zala je psihologinja. Sve teme koje se obrađuju
mogu predložiti i sami polaznici jer, kako
kažu u Udruzi, njihov posao nije komercijalan.
Zanimaju ih samo teme koje unapređuju sva-
koga od nas, teme koje nam pomažu da bolje
razumijemo sebe i druge. Uz to, njihovi gosti
donose i ekološke teme, putopise s dijapozi-
tivima, povremeno se održavaju i književni
peci, a bave se i psihodramom i biblioterapijom.

Prof. psihologije
Ljubica Uvodić-Vranić

Kako se boriti s blagdanskom depresijom

I dok većina s nestrpljenjem čeka nadolazeće blagdane, ima i onih kojima su ti dani najmanje dragi u cijeloj godini. Kako se izvući iz blagdanskog neraspoloženja, pitali smo psihologinju Uvodić-Vranić. "Neki se ljudi osjećaju loše kad se svi vesele jer misle da se i oni trebaju veseliti, a trenutačno ne vide možda razloga za veselje. Neki su pritisnuti komercijalizacijom blagdana pa misle da bi trebali kupovati i pripremati velike količine hrane te kupovati skupe darove. Na blagdane se, ukratko, ne valja osamiti. Možda je susjeda u našoj zgradici, čak na našem katu, isto sama. Pokucajmo i pozovimo na kavu!" savjetovala je prva dama petkovaca. Kazala nam je i kakve običaje njeguju u Udruzi te kako već tradicionalno obilježavaju blagdane. "Imamo božićni sajam i godišnju skupštinu, dva u jedan. Napravimo malu fešticu na kojoj kupimo za male novce darove jedni od drugih. Donesemo ono što nam je možda dosadilo, što imamo doma ili što smo napravili. Neki naši članovi prave divne stvari, nakit od glinamola ili ukrase za bor. Sve se odvija pod geslom: 'Kupujemo petkovsko.' Osim što tako nabavimo darove za male novce, družimo se dva sata, čestitamo jedni drugima, pa netko tko zna pjevati, i zapjeva", rekla je Uvodić-Vranić.

"Naši su članovi ljudi, mlađi i stariji, koji žele raditi na sebi, družiti se tijekom učenja, postavljati pitanja i dobiti poticaj za proalaženje odgovora.

Dobri duh 'Petka' štiti svoje stalne sudionike i povremene goste. Zatvaramo vrata samo zbog hladnoće. Vrata naše dvorane širom su otvorena. Za grupu mladih dobro je da možda prije obavimo barem jedan pojedinačan razgovor, ali nije nužno", kazala je Uvodić-Vranić. U Udruzi su aktivni i kad je riječ o mladima, a za njih su rezervirani –utorak i srijeda.

Tekst:
Dubravka Miljković

Ovo vjerojatno čitate uronjeni u predblagdansko raspoloženje, to jest predblagdanski ste živčani. Još niste ni zečeve pospremili, a već je vrijeme za kuglice! Božić, Uskrs, Božić... kako starimo, sve se brže izmjenjuju. Ima o tome čak i neka teorija, ali o njoj neki drugi put. Zamislite, jedno je britansko istraživanje prije nekoliko godina pokazalo da bi svaka četvrta osoba 22. prosinca najradije zaspala i probudila se 2. siječnja! "Samo svaka četvrt?" pitao me baš svatko komu sam to ispričala. Uzroci nezadovoljstva i stresa svugdje su isti: Božić je previše komercijaliziran; potroši se previše novca (kojeg se nema!); previše se radi – rinta po kući, posprema, peče i nakuhava; previše se jede i uza sve to čini ti se kako se drugi bolje zabavljaju.

KAKO PREŽIVJETI KRAJ GODINE

Još niste ni zečeve pospremili, a već je vrijeme za kuglice!

Jedno je britansko istraživanje prije nekoliko godina pokazalo da bi svaka četvrta osoba 22. prosinca najradije zaspala i probudila se 2. siječnja!

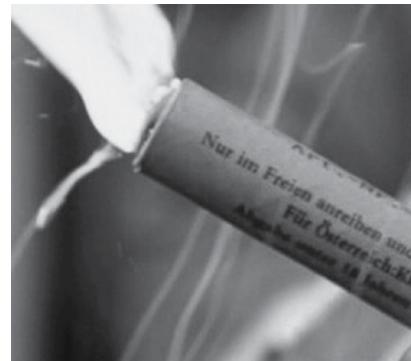
PRAKTIČAN VODIČ

- » Budite realni i ne precjenujte svoje mogućnosti – kako one financijske tako i one radne. Ne pretjerujte s planiranjem: popišite prioritete, što doista morate napraviti, a bez čega se i može proći.
- » Prije nego što krenete u kupnju darova pretražite kućne ladice i ormare. Sigurno ćete naći neke još nepodijeljene a zaboravljene stvari od prijašnjih godina (na koje nađete ljeti pa im se malo čudite pa ih opet zaboravite).
- » Najdražim osobama umjesto darova napišite pismo zahvalnosti: što vam znaće u životu, zbog čegaste im zahvalni i zašto ih volite. (Dobro, jednostavije je kupiti kakvu zgodnu glupost.)
- » Dobivene "zgodne gluposti" arhivirajte s imenom osobe koja vam ih je dala – kako je iduće godine ne biste prosljedili baš njoj.
- » Prihvativat estvari onakvima kakve jesu. Možda vam se ne svidaju neki članovi obitelji koje ćete za blagdane morati susresti i biti čak ljubazni s njima. Odustanite od nastojanja da ih "predogojite", ne ulazite u rasprave za koje otprije znate da su okidač za svađu.
- » Pokušajte nešto novo. Ako ne podnosite neke (obiteljske) rituale, ali ih se pridržavate samo zato jer se to već dugo radi, prekinite tradiciju. (A možda i niste jedini koji to ne volite.)
- » Nađete li se "protiv svoje volje" na kakvu domjenku, nemojte sjediti sami i namrgođeni: pokrenite se, razgovarajte s ljudima oko sebe, možda ustanovite da nisu baš svi "dosadni i općenito nikakvi".
- » Ako ste sami i usamljeni, nazovite nekoga koga niste dugo čuli... Hm, možda i nije dobar savjet: da vam je to lako učiniti, vjerojatno ne biste bili usamljeni. Evo nešto bolje: udomite psa. Dobit ćete zahvalna prijatelja, šetnje s njim pridonijet će vašem zdravlju i, htjeli ili ne, upoznavanju s drugim šetačima pasa.
- » Ako ste sami i sretni, pripremite prikladne odgovore na dušobrižnička pitanja i na više ili manje dobranamjerne komentare okoline povezane s tim vašim "jadnim" statusom.
- » Volontirajte u nekoj dobrotvornoj organizaciji koja priprema božićne pakete za nezbrinutu ili siromašnu djecu ili to sami organizirajte
- » Budite umjereni u svemu: u jelu, u piću i u trošenju novca. Čak i ako strivate u sebe ogromne količine hrane i pića, taj vam višak neće služiti kao rezerva za siječanj (osim ako ste deva), a može vam biti zlo (od hrane i pića, ali i od potrošena novca).
- » Nema zakona koji propisuje da **more** dočekivati i(li) slaviti Božić ili Novu godinu ako to nećete i ne želite iz bilo kakva razloga. Imate pravo zatvoriti se u svoja četiri zida, jesti salatu od graha, pitи malinovac, pospremati ladice i porubljivati kuhinjske krpe – ili već što vam padne na pamet. I, ne brinite se – Božić (Nova godina) doći će čekali ih vi ili ne.

KAMPANJA MIR I DOBRO

OPREZ: Petarde nisu igračke!

Na području Policijske postaje Trešnjevka tijekom prošlogodišnjih božićnih i novogodišnjih blagdana policija je zaplijenila 800 komada pirotehničkih sredstava, čak devet komada oružja i dva eksplozivna sredstva

Tekst: Petra Kostanjšak

Petarde nisu igračke – važno je to imati na umu za božićnih i novogodišnjih blagdana koji, uz šarenilo i veselje, na žalost uvijek imaju i onu tamniju stranu.

"Velika želja za objavom veselja susjedstvu, praskom oružja ili kakvom eksplozivnom napravom nerijetko završava ranjavnjem, trajnim ozljedama, a i smrću. Svatko tko želi tako s nekim podijeliti 'veselje', mora biti svjestan posljedica i da može nekoga unesrećiti", poručuju iz policije.

Iako kampanja "Mir i dobro", koju Policijska uprava zagrebačka provodi u suradnji s Gradom Zagrebom, donosi rezultate, i dalje svake godine čitamo, gledamo i slušamo o ozlijeđenim građanima, uglavnom mlađe dobi. Liječnici kažu da su to najčešće teške ozljede šake i prstiju, lica i očiju u kombinaciji s opekotinama.

U Zagrebu je tijekom prošlogodišnjih božićnih i novogodišnjih blagdana policija zaplijenila 28.884 komada raznih pirotehničkih sredstava. Iz Policijske uprave zagrebačke kažu da su lani oduzeli 27 komada oružja i 48 eksplozivnih naprava, a prijavljeno je ukupno 55 osoba.

Od toga na području Policijske postaje Trešnjevka zaplijenjeno je 800 komada pirotehničkih sredstava, čak devet komada oružja i dva eksplozivna sredstva te je zbog toga prijavu na Trešnjevki zaradilo 12 građana.

Policija u svojoj kampanji među ostatim upozorava da iza takvih nesreća često stoji opijanje jer ljudi pod utjecajem alkohola lako gube kontrolu nad oružjem i eksplozivima.

Kako bi crnih naslova u crnim kronikama bilo što manje, upravo odrasli moraju predstavljati uzor svojoj djeci i pokazati odgovornost kad su u pitanju opasna sredstva. Zbog toga policija posebno poziva roditelje i poručuje – s oružjem opreza nikad dosta!

33

VAŽNO !!!

- » Nemojte djeci i drugima darovati nešto od čega mogu stradati
- » Budite uzor svom djetetu, prijatelju, poznaniku i susjedu
- » Ne podcenjujte zainteresiranost djece za oružje ili eksplozivna sredstva
- » Oružje i streljivo čuvaju se tako da budu nedostupni osobama koje ga nisu ovlaštene posjedovati
- » Streljivo držite odvojeno od oružja na mjestima koja se mogu zaključati, a ključeve izvan dosega djece
- » Djeca ne smatraju da su petarde eksplozivna sredstva jer ih vi rabite

OŠ MATIJE GUPCA

Svijet u malom na Knežiji

Uz međunarodni program škola provodi i program za djecu predškolskog uzrasta, a za sve njih nastava se održava na engleskom jeziku

Autor: Anita Končar

Foto: OŠ Matije Gupca

Humanitarne akcije

34

Učenici te knežijske škole mogu se pohvaliti i sudjelovanjem u brojnim humanitarnim akcijama. Prošle je godine jedan od humanitarnih projekata bio i projekt „Ispunimo želju“ („Grant the wish“) s ciljem prikupljanja humanitarne pomoći za štićenike sirotišta Mitindo House u Tanzaniji. Ovogodišnji je veliki humanitarni projekt akcija „Ne – mine!“, s ciljem prikupljanja novca za razminiranje Hrvatske, ali i edukacije učenika o opasnostima mina te nužnosti njihova uklanjanja. Svake godine u školi se održava i humanitarni božićni sajam, pa će ove godine dio prikupljenoga novca biti namjenjen u te svrhe.

Svijet u malom najbolji je opis Osnovne škole Matije Gupca koja je lani proslavila 70. rođendan. Naime, tu su školu na Knežiji do prije 15 godina polazili isključivo Trešnjevčani, a nakon uvođenja međunarodnog obrazovnog programa u školske su klupe sjeli učenici iz Italije, Nizozemske, Irana, Turske, Armenije, Mađarske, Rumunjske, Brazila, Čilea, Kanade, Velike Britanije, SAD-a, Kine, Novog Zelanda, Australije te svi oni učenici čiji su roditelji zbog raznih okolnosti odlučili živjeti u Hrvatskoj. Za njih se nastava održava na engleskom jeziku, a osim stranaca među učenicima su i djeca Hrvata koji su se vratili da bi živjeli u Zagrebu. Škola ima i program za djecu predškolskog uzrasta koji se pokazao kao izvrsno rješenje neusklađenosti obrazovnih sustava unutar zemalja članica Europske unije. Za sve učenike, točnije njih 658, koliko ih trenutačno polazi našu školu, pripremljeni su još neki specifični programi, istaknula je ravnateljica Ljiljana Klinger.

Škola se tako ponosi i izvannastavnim aktivnostima, a zanimljiv je program domaćinstva u kojem učenici uče kuhati, šivati, plesti...

Ove su godine skuhali i juhu od buče koju su uzgojili u školskome vrtu.

U školi također obilježavaju i Dan Ujednjениh naroda, 24. listopada, kad se učenici i roditelji međunarodnoga programa, osobito trude predstaviti zemlju iz koje dolaze. "To je dan kad nastojimo pokazati bogatstvo različitosti s kojima živimo te promovirati multikulturalnost naše škole. Roditelji i učenici predstavljaju ručne rade, literaturu, odjeću, nakit, hranu, svenire i ostala nacionalna 'blaga' kao najprepoznatljiviju baštinu zemalja iz kojih dolaze", kazala je Klinger. Tako se za Dan UN-a na bogatom stolu iz godine u godinu nađu brojne poslastice među kojima su nezaobilazne turske slastice i namazi, sushi ili najbolje od talijanske tjesterine. I Hrvatska se, ističe ravnateljica, predstavlja svojim prepoznatljivim specijalitetima, ali i bogatom kulturno-povijesnom baštinom.

"Učenici upoznaju Hrvatsku i na terenskoj nastavi, a cilj nam je da, dok su u našoj domovini, obidu što više zanimljivih odredišta, zaštićene parkove prirode, no i ona lijepa mala mjesta koja nisu uvijek na turističkim zemljovidima", rekla je ravnateljica.

OŠ "JOSIP RAČIĆ"

Kad se male ruke slože, slikovnica za slike učenike izraditi se može

Taktilne slikovnice darovane su Hrvatskoj
knjižnici za slike i Osnovnoj školi "Vinko Bek"

Autor: Anita Končar
Foto: OŠ "Josip Račić"

stražujući kako slijepe djeca mogu doživjeti slikovnicu vrijedni školarci iz Osnovne škole "Josip Račić" dovršili su svoj projekt "Dodir priča" i izradili taktilne slikovnice. Tako su složne male ruke napravile deset slikovnica među kojima su: "Modne kreacije ježa Iglića", "Tri ljubavi gospodice Četke", "Šašavdan" te "Lav i miš". Riječ je o učenicima koji sudjeluju u radu grupe građanskog odgoja, a tijekom školske godine izrađivali su taktilne slikovnice koje su potom darovali upravo onima kojima su potrebne: Hrvatskoj knjižnici za slike u Zagrebu, koja je tiskala tekst na brajici, i Osnovnoj školi "Vinko Bek" u Nazorovoju.

"Cilj je taktilne slike da svojim prikazom slijepom djetetu prenese poruku ili bit slike. To znači da nije važno doslovno prilagoditi svaki detalj slike, nego postići da se prenese bit te slike", objasnila je Dragana Rakonca koja je s Darijom Jurić vodila projekt.

U izradi slikovnica korišteni su brojni materijali pa je tako jedan od junaka slikovnice, jež Iglić, izrađen od brusnog papira da bi se što vjernije izradile bodlje. Oni mekani i pahuljasti materijali korišteni su za izradu zeca, a koru drveta "glumio" je rebrasti karton. Osim pomna biranja materijala, mališani su moralni i istraživati pa su tako naučili kako to slijepi gledaju, odnosno kako izgledaju knjige pisane na Brailleovu pismu, ali i kako se mobitelima ili pak računalima mogu koristiti i slijepe osobe. Koliko su ponosni na sve što su učinili, dokazali su i neki od komentara učenika koji su priznali da su sretni zbog svega što su učinili. Tako je i Nikica, jedna od učenica koja je radila slikovnice, kazala da je ponosna na sve koji su sudjelovali i učinili nešto veliko za slijepu djecu. Sve što su napravili pokazali su i pravobraniteljici za djecu Mili Jelavić, a svoj su rad predstavili i na Pantovčaku gdje ih je ugostio predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović, koji je i sam na dar dobio jednu slikovnicu.

Pravobraniteljica za djecu pohvalila projekt

Projekt "Dodir priča" učenici su predstavili i u Hrvatskom školskom muzeju, Gradskoj knjižnici te na Državnoj smotri projekata Nacionalnog programa odgoja i obrazovanja za ljudska prava i demokratsko građanstvo. Zasluzno su dobili sve pohvale pravobraniteljice za djecu Mile Jelavić, koja im je prigodom predstavljanja projekta u svom uredu kazala kako se nada da će se, kad su već dobro sveladali gradivo iz demokratskoga građanstva, i u višim razredima osnovne škole nastaviti baviti sličnim projektima.

TREŠNJEVACKA PALICA

Hokej na travi još traži svoje mjesto na popisu popularnih sportova

Hokejski je centar smješten u Zagorskoj ulici u kojoj se nalazi teren s umjetnom travom, dva pomoćna terena te klupske prostorije

Tekst: Vedran Brkuč

Foto: ZHS-ova arhiva

36

Prema istraživanju sociologinje Lauren Rivere koje je prije nekoliko mjeseci objavio magazin *Fortune*, pokazalo se da je najlakši put do posla u bankarskom divu put Goldman Sachsa, konzultantskoj kompaniji McKinsey ili odvjetničkom uredu poput Sullivan&Cromwella upis na pravi, elitni fakultet i bavljenje sportom.

Naime, tvrtke preferiraju radnike koji su tijekom studija igrali lakros, skvoš i hokej na travi, pa poželeli dečki iz sedam trešnjevačkih klubova hokejana travi raditi u nekoj od navedenih tvrtki, jedan, i to važan, uvjet ispunjavaju.

Concordia, Jedinstvo, Marathon, Mladost, Trešnjevka, Zrinjevac i Zagreb klubovi su koji djeluju na Trešnjevki. Concordia (1906.) i Marathon (1912.) dva su najstarija za čiji je nastanak dijelom "krivac" Franjo Bučar. Naime, u lipnju 1896. prema pravilima koje je preveo engleskog izvornika odigrana je prva utakmica hokeja na travi. Utakmicu su igrali svi koji su pohađali tečaj

za učitelja tjelovježbe. Prva međuklupska utakmica odigrana je između Šišmiša i Concordie u kolovozu 1908. u Samoboru.

Iako je u tom razdoblju vladao interes za hokejem na travi, danas se, na žalost, ne može reći da uživa veliku popularnost. Zanimanje za sport koji korijene vuče još iz drevnog Egipta ipak postoji.

"Na utakmice hokeja na travi dolazi u prosjeku dvjestotinjak gledatelja, a za lijepa vremena znaih biti i do šesto. Nastojimo ga stalno popularizirati, ali uvijek se javi taj infrastrukturni problem. Od studenoga do kraja ožujka nemoguće je igrati jer se teren zamrzava, a u dvoranama u kojima igramo vlada gužva. No snalazimo senekako. Dvoranski hokej igra se na dimenzijama rukometnog igrališta pa igramo od Kutije šibica do Zeline", kaže nam tajnik Zagrebačkoga hokejskog saveza (ZHS) Žarko Babić.

Osim igrališta u Sportskom parku "Mladost", koji je kad je sagrađen 1987. bio prvi teren s umjetnom travom u ovom dijelu Europe, većina Zagrepčana

NAJUSPJEŠNIJE MOMČADI

Najviše hrvatskih prvenstava u hokeju na travi dosad je osvojila Mladost i Marathon, dva puta ta je čast pripala Jedinstvu i jednom Zelini. U dvorani najviše naslova ima Marathon (12), a slijede Mladost s četiri i Jedinstvo s tri titule.

vjerojatno ne zna da je Hokejski centar smješten u Zagorskoj ulici u kojoj se nalazi teren s umjetnom travom, dva pomoćna terena i klupske prostorije. Sredinom studenoga ove godine teren s umjetnom travom dobio je novu rasvjetu što će im u sezoni iigranja na otvorenom uvelike olakšati probleme.

"Zahvalni smo na tome Gradskom uredu za sport s kojim imamo odličnu suradnju i koji nam je pomogao oko rasvjete. Sad će se moći dulje boraviti na igralištu što znači da ćemo imati više termina za sve", objašnjava Babić.

I dok je hokej na travi u dobroj dijelu europskih zemalja profesionalni i poluprofesionalni

Dok je hokej na travi u dobrom dijelu europskih zemalja profesionalni i poluprofesionalni sport, u Hrvatskoj je na amaterskoj razini

DJEVOJKE U HOKEJU

Iako je prva javna klupska utakmica u Zagrebu odigrana između muške i ženske momčadi Concordie u lipnju 1911., što je bio i početak igranja ženskog hokeja, djevojke danas ne pokazuju prevelik interes za taj sport. "Aktivne su tek dvije ženske sekcije, i to pri Mladosti i Zrinjevcu", rekao je Babić.

"Bilo je to 1981., kad je u moju školu došao Indijac Chaudhary Ratan. Pričao je smiješni hrvatski i savršeni engleski i pokazao nam osnove hokeja na travi. Dosta nas se zakaciло i otišlo u HKMarathon gdje je on bio igrač i trener. Ratan je danas vlasnik indijskog restorana u Zagrebu", napominje Babić.

Za razliku od doba Franje Bučara, kad propisnih palica

za igru nije ni bilo, ili razdoblja kad je kolarski obrtnik Franjo Habijanić, i to od 1936. i poslije desetljećima, izradivao tzv. habijaničke, danas je situacija osjetno drugačija. Svi rekviziti mogu se nabaviti bez problema, a majstori poput Habijanića dio su povijesti.

Smatra se da je zlatno doba hokeja na travi kraj sedamdesetih kad je jugoslavenska reprezentacija, u kojoj je bilo dosta igrača iz zagrebačkih klubova, osvojila zlatnu medalju na Mediteranskim igrama u Splitu.

"Cilj nam je hokej podignuti na višu razinu i tu prije svega mislim na dvoranski, jer onaj koji se igra vani ipak je jedna puno viša stuba. Dokaz da i relativno male zemlje mogu napraviti iskorak zahvaljujući sustavnom radu i ulaganju u infrastrukturu je Austrija koja ima dobre rezultate. Mislim da bi nam Austrijanci mogli biti primjer i baš u dvoranskim prvenstvima vidim napredak za zagrebački i hrvatski hokej", zaključio je Babić.

sport, u Hrvatskoj je on na amaterskoj razini i nema naznaka da bi mogao ići stubu više.

"Mi smo amateri i kod nas najviše igraju studenti. Otprije tri godine u Europi se igra Liga prvaka s 24 kluba. Naši su klubovi daleko od toga i nalazimo se između B i C kategorije. Ono što nam je važno je da sva djeца i studenti koji se bave ovim hokejom redovito ispunjavaju školske i fakultetske obveze", ističe Babić i dodaje da se ZHS nalazi i u programu "Odmorko" i Sajma mogućnosti koji organizira zagrebačka policija.

Cilj im je, kaže, hokej što više približiti djeci zbog čega su i organizirali prvenstvo hokejskih škola za tri različite dobne kategorije, a želja im je da se u Zagreb ponovno vrati ljetni hokejski kamp za igrače i trenere koji se održavao od 2003. do 2006. godine.

"Veliku pomoć pri ulasku u škole imali smo od predsjednika vijeća gradskih četvrti Trešnjevka sjever i jug kao i od ravnatelja škola", kaže Babić koji se i sam hokejom zarazio u školi.

KNJIŽNICA TINA UJEVIĆA Izložba "Zagreb, tak imam te rad"

Dom za starije i nemoćne osobe Centar u suradnji s Knjižnicom Tina Ujevića organizirao je izložbu radova čiji su autori korisnici tog doma. Izložene radove predstavili su voditelji keramičke radionice Zvonimir Jurić i voditeljica slikarske radionice Ana Horvatićek-Ivanović. Na izložbi su zapaženi vrlo uspјeli radovi u keramici: minijature, vase, ukrasni predmeti, tanjuri, nakit, a glavna je tema izložbe bila Zagreb. Na otvaranju izložbe nastupio je Pjevački zbor "Zlatna krila" s dobro poznatim i rado slušanim pjesmama.

KNJIŽNICA VOLTINO Večer poezije

Budući da je manifestacija Mjesec hrvatske knjige 2011. posvećena pjesništvu te se održava pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture Republike Hrvatske, i Knjižnica Voltino posvetila je svoju tribinu poeziji. U prepunom prostoru knjižnice HNK-ov glumac Ivan Jončić, uz pratnju Kristijana Gradečaka na gitari, u romantičnom je ozračju, uz svjetlost svijeća, gotovo sat recitirao poeziju A. G. Matoša, Ch. Baudelairea, D. Cesarića, A. B. Šimića, I. Slamniga, Dragojevića, J. Pupačića, S. Mihalića, V. Parun, V. Krmpotić, E. Kiševića, A. Dedića i Z. Goloba, da bi na kraju završio s nenadmašnim Tinom Ujevićem.

KNJIŽNICA STAGLIŠĆE Zbirka pjesama Tomislava Zekanovića

Knjižnica Staglišće ugostila je pjesnika Tomislava Zekanovića koji je predstavio svoju prvu zbirku poezije "Amarilis". Zbirka je svojevrstan naklon nedavno preminuloj suprudi i dokazuje kako i muški autori mogu pisati vrlo osjećajnu poeziju. U razgovoru o knjizi ispričao je kako je već rano uronio u svijet iskreno zapisanih riječi, a poezija je istinska potreba njegova bića. Autor je član Udruge invalida rada koja je zajedno s Udrugom umirovljenika finansijski pomogla da knjiga bude objavljena. Prezentaciju knjige upotpunile su članice Udruge, organizirane u plesnu skupinu pod vodstvom Anite Kaiser-Brezak, koje su izvele trbušni ples.

ŠTO NAS ČEKA U KNJIŽNICAMA

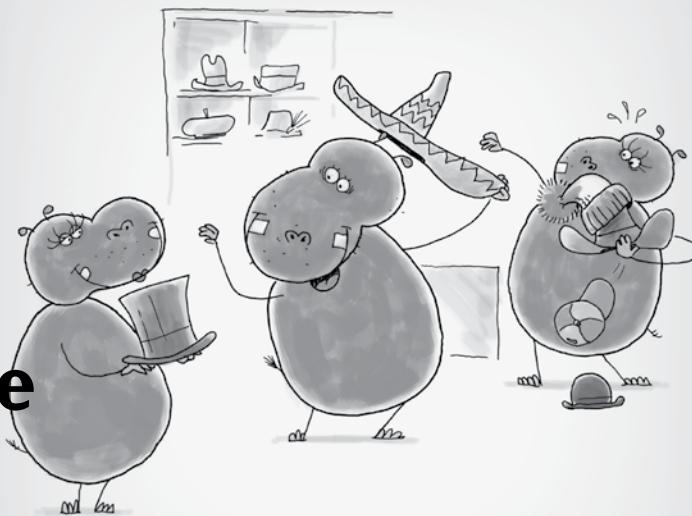
Knjižnica Prečko

U Knjižnici Prečko od 2. pa sve do kraja prosinca moći će se razgledati izložba drvenih okvira za slike, dok su za mališane organizirali i predbožićnu radionicu izrade nakita. Budući da se u knjižnici posebno brinu upravo za svoje najmađe članove, za prvašice iz dviju trešnjevačkih škola, OŠ "Nikola Tesla" i OŠ "Prečko", organizirali su posebnu akciju u sklopu koje ih je knjižnica počastila sa besplatnim članarinama i to za cijelu nadolazeću godinu.

Knjižnica Staglišće

U toj nas knjižnici čeka predstavljanje knjige Amira Bukvića "Rastanak", romana koji dramaturški vrsno tematizira sazrijevanje mladih žrtava rata iz Srebrenice i Vukovara. Magistrica farmacije Mara Doljak, osnivačica Aromare i Aroma akademije, govorit će o osnaživanju imuniteta na prirodan i jednostavan način. Bit će otvorena izložba unikatnog nakita Gordane Čengić. Uz prigodnu novogodišnju i božićnu izložbu na centralnom panou knjižnice svoje čestitke izložiti će Drago Rendulić u sklopu projekta "Knjigom do krova: mreža knjižnica za osnaživanje beskućnika".

Pomažemo vam ostvariti planove

Tekući račun s dodatnom opremom

Otvaranjem tekućeg računa u Hypo banci do 31. prosinca čeka vas i dodatna oprema: Komplet za brzi prelazak koji uključuje gotovinski kredit, kreditnu karticu, Hypo SMS bez naknade za prvu godinu i dar dobrodošlice – plišani vodenkonj ili USB-stick od 8 GB! Prva pogodnost pri otvaranju tekućeg računa u Hypo banci mogućnost je podizanja nemajenskoga gotovinskog kredita bez naknade, jamaca i depozita u iznosu do 50.000 kuna. Uz rok otplate do 7 godina i

kamatnu stopu od 7,99%, brzo i jednostavno doći ćete do kredita.

U Kompletu dolazi i kreditna kartica Visa Classic, bez upisnine i članarine u prvoj godini korištenja. Visa je najprihvaćenija kreditna kartica u svijetu, a omogućuje vam plaćanje roba i usluga na više od 28 milijuna prodajnih mjesti, potpunu kontrolu troškova unutar mjesecnog limita potrošnje, odgodu plaćanja računa i, možda najvažnije, sigurnost platnih transakcija.

Prava kreditna kartica

Visa Revolving kartica vezana je uz revolving kredit u kunama bez jamaca, namijenjena plaćanju roba i usluga na svim prodajnim mjestima, kao i za podizanje gotovine na bankomatima i svim isplatnim mjestima u zemlji i inozemstvu koja imaju Visine oznake. S ovom karticom imate mogućnost izbora: otplata duga na način podmirenja cjelokupnog duga s beskamatnom

odgodom plaćanja za sve bezgotovinske transakcije ili plaćanje minimalnog iznosa učinjenih transakcija. Pritom se primjenjuje automatsko izravno terećenje tekućeg računa za iznos minimalne uplate jednom mjesечно, a na raspolaganju je i mogućnost izbora datuma terećenja.

Vaša zlatna kartica

Ako puno putujete, a pritom sebi i svojoj obitelji na putovanjima želite priuštiti vrhunsku zdravstvenu skrb, tad je za vas pravi odabir MasterCard Gold kartica Hypo banke. Naša Premium MasterCard Gold kartica bezgotovinsko je sredstvo plaćanja koje vam pruža visoke limite potrošnje, lakoću korištenja na svim vrstama prodajnih mesta koje nose oznaku Maestro/ MasterCard, kao i putem interneta.

Nova, dodatna usluga koju vi i članovi vaše uže obitelji ostvarujete kao korisnik MasterCard Gold kartice, uz već postojeće usluge putnog osiguranja i police osiguranja od posljedica nesretnog slučaja (nezgode) kod Allianz osiguranja, medicinske su usluge tvrtke Mediserv d.o.o. Pogodnosti koje možete ostvariti osobni su medicinski asistent, besplatne zdravstvene usluge i druge posebne pogodnosti.

Nenamjenski kredit do kraja godine

Hypo banka može vam pomoći u ostvarenju planova, i to po posebnim akcijskim uvjetima koji traju do kraja godine. Kamata za nenamjenske kredite uz valutnu klauzulu u eurima kreće se od 7,99% (efektivna kamatna stopa od 9,38%) za klijente banke koji imaju otvoreni paket tekućeg računa Vaša sretna zvijezda. U

tijeku akcije kamata je fiksna u prvoj godini otplate. Korisnici paketa tekućeg računa također dobivaju uslugu Hypo SMS, besplatnu u prvoj godini. Kredit je moguće podići na iznos do 20.000 eura, na rok otplate do 9 godina.

Za sve informacije posjetite najbližu poslovnicu Hypo banke, nazovite besplatni infotelefon 0800 1414 ili posjetite internetsku stranicu www.hypo-alpe-adria.hr.

PERO KVRCIĆ

Uvijek sam ostao vjeran sebi

Legenda hrvatskoga glumišta na "crvenu" Trešnjevku dosegla se 1980., kad to naselje nije bilo tako izgrađeno. Za današnju Trešnjevku kaže da je puna kafića i šoping-centara, no i dalje mu se sviđa jer je u gradu, a opet izvan centra i gužve

Napisala: Nina Ožegović

Foto: Kazališta Planet Art i Gavella

40

Pero Kvrgić, legenda hrvatskog teatra, koji u 84. godini glumi u čak šest kazališnih predstava, dosegao se na Trešnjevku prije punih 30 godina. Od tada živi u neboderu, blizu Doma sportova, na osmom katu, gdje mu je u početku, kaže, najviše smetala visina i buka, a kad se prilagodio, smeta mu – tišina. Još je vitalan i zabavan, a kazalište ga i dalje nevjerljivo raduje i daje mu snagu. Trenutačno ga možemo vidjeti kao čangirzavog Nikolaja Bolkonskog u "Ratu i miru" u zagrebačkom Hrvatskom narodnom kazalištu, zatim kao maestralnog Puka u "Snu Ivanske noći" u "Gavelli" te njujorškog Židova gospodina Greena u "U posjetu kod gospodina Greena" Kazališta "Planet Art". Prije ljeta završio je i snimanje filma "Noćni brodovi" Igora Mirkovića, a kad je dobio ponudu za novi film, morao ju je odbiti jer "ne bi stigao".

GT: U HNK-ovu najnovijem spketaklu "Rat i mir", koji je režirao čuveni slovenski redatelj Tomaz Pandur, glumite staroga kneza Nikolaja Bolkonskog. Kako ste se pripremali za tu neobičnu ulogu i kakav je dojam na Vas ostavio Pandur?

- Grof Bolkonski je čudak. Tolstoj ga opisuje kao čovjeka koji ima svoje mišljenje i svoj stav i nikad se ne obazire na mišljenje drugih, nego dosljedno provodi svoju diktaturu u obitelji. On je istodobno i komičan i tragičan lik. Dao sam sve od sebe da pokažem sve nijanse lika. Pandur radi iz radosti i veseli se svakom uspjehu glumaca puštajući ih da razviju samoinicijativu i ravноправno sudjeluju u nastanku predstave. On je sjajan i kreativan čovjek.

GT: Uoči ljeta završili ste snimanje filma Igora Mirkovića "Noćni brodovi" s Anom Karić i prvakom slovenskog teatra Radkom Poličem u naslovnim ulogama. Kakav je Vaš lik?

Tijekom karijere nisam puno igrao u filmovima i zato sam rado prihvatio Mirkovićev poziv da glumim u njegovu filmu. To je priča o ljubavi koja se rađa između dvoje umirovljenika u staračkom domu. Oni bježe iz doma u neregistriranom autu, sprijateljuju se s motoristima, skrivaju se od policije... Igrao sam manju ulogu invalida koji život provodi u kolicima. On je cimer glavnog junaka i prilično je zločest, stalno ga cinka i rovari protiv njega. Valjda sam sad u fazi kad trebam igrati negativce. Snimalo se u Domu umirovljenika

Pero Kvrgić u "Stilskim vježbama"

"Maksimir" u Zagrebu, zatim u Rijeci i okolicu Đurđevca, a neke su se scene ponavljale i po šest, sedam puta. Bilo je naporno, trebalo je puno strpljenja, no uživao sam igrajući na filmu. Mirković radi jako dobro i temeljito, mislim da je ispekao zanat.

GT: Već 43 godina, zajedno s Lelom Margetić, igrate u "Stilskim vježbama" koje je 1968. po tekstu Raymonda Queneaua u Teatru ITD postavio redatelj Tomislav Radić. Predstava je uvrštena u Guinnessovu knjigu rekorda kao najdugovječnija na svijetu. Je li Vam ikad dosadila?

- Ne! Sad je rijetko igramo tako da svaki puta osjećam napetost, neizvjesnost i uzbuđenje, kao pred premijeru. Jedino što sad moramo prije izvedbe obnoviti teksta, no i danas je osjećam "u krvi". Kad smo je nedavno izvodili na Sceni "Travno", publika je odlično reagirala i smijala se na istim mjestima kao i prije 40 godina, dakle, malo se toga promijenilo. Razlog je dugovječnosti te predstave u spletu okolnosti, tekstu, formi i jednostavnoj režiji u kojoj nema ničega osim dvoje ljudi koji pričaju istu priču – jednostavnu zgodu iz života – na 20 različitih načina. Počeo sam u njoj glumiti s 40 godina i nisam mogao ni sanjati da će toliko potrajati. Glumio sam u više od 180 uloga, ali ovo je vjerojatno moja najpopularnija rola.

GT: Rođeni ste u Gorskem kotaru u obitelji restaturata. Kako je došlo do toga da Vas privuče kazalište?

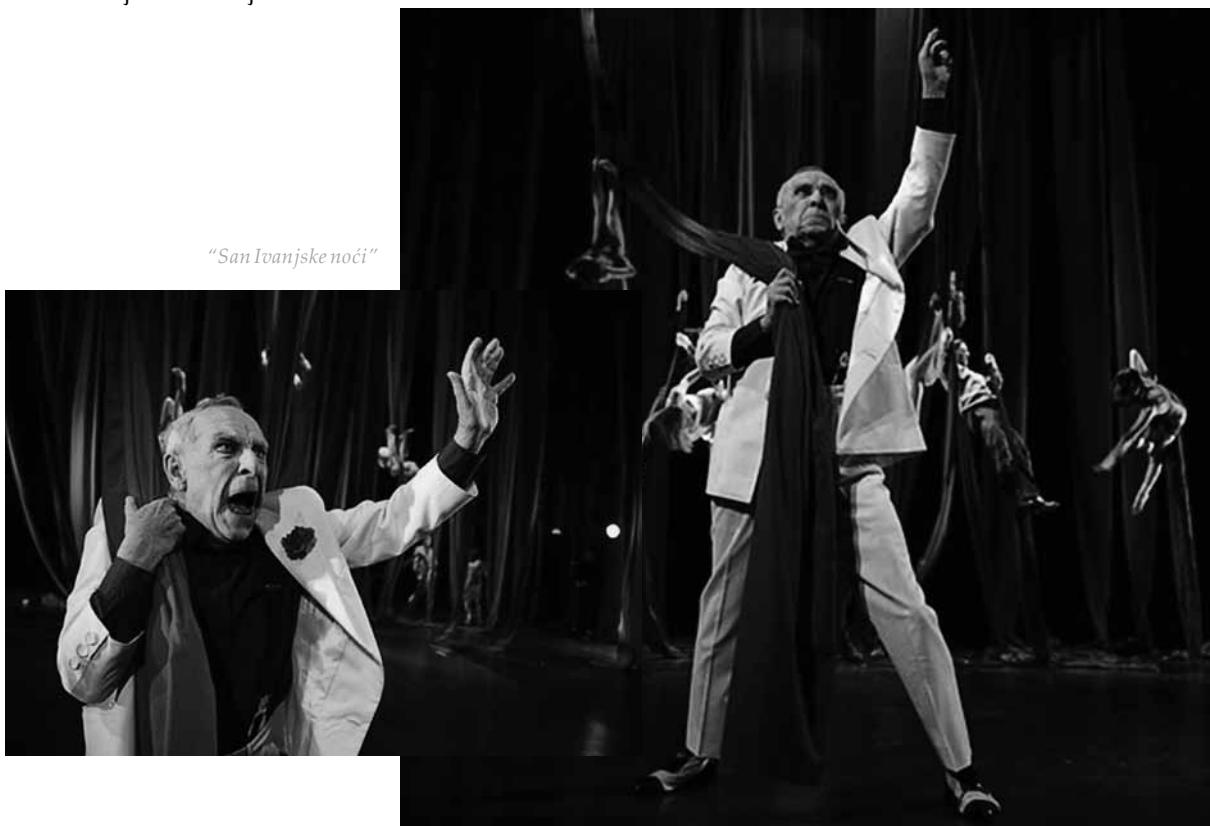
- Bila je ratna situacija i u naše je mjesto stigla Kazališna družina "Ivan Goran Kovačić". Oni su doznali da sam prije glumio kao amater i pitali su

me hoću li poći s njima na turneju. Bio sam oduševljen i krenuo sam s njima ne pitavši roditelje za dopuštenje, iako nisam imao ni 16 godina. Igrali smo razne skećeve, recitacije i slično; dok su jedni čuvali stražu, ostali su glumili, a onda smo zamjenili uloge. To mi je bilo jako zanimljivo razdoblje života. Poslije sam u Zagrebu završio Glumačku školu i prvo sam radio u HNK-u, a nakon godine dana, zajedno s ostalim pobunjenicima, kako su naszvali, otišli smo zajedno s Brankom Gavellom i osnovali novo kazalište – današnju "Gavellu". A onda sam se ponovno vratio u HNK i tu ostao do mirovine. Najviše sam igrao na principu dvojnosti: te su uloge bile s jedne strane komične, a s druge tragične. Igrao sam, osim u Zagrebu, i u Splitu, Dubrovniku, Zadru i ostalim gradovima, a interpretirao sam različite uloge: od Držićeva Pometu, kojeg sam igrao 13 godina, zatim Scapina u Molierovim "Scapinovim spletkama", Nepoznatog u Begovićevu "Pustolovu pred vratima", don Zane u Marinkovićevoj "Gloriji", a puno sam igrao i u nekim Krležinim tekstovima.

GT: Kad se danas osvrnete na svoje početke, kako vidite svoju generaciju glumaca i njihov pogled na kazalište?

- Generacija sam Svena Laste, Drage Krča, Bobije Marottija, Mije Oremović... Svi su, na žalost, pokojni. Imali smo puno idealja, vjerovali smo u budućnost i u kazalište misleći da ono oplemenjuje ljude. Voljeli smo raditi s Gavellom, koji je donio drukčiju poetiku. Sudjelovao sam i u nekim kazališnim eksperimentima i u ulogama sam se puno i često transformirao, primjerice, kad smo igrali Becketta i Ionescu te cjelovitog "Dunda Maroja". To je bio veliki šok! Uvijek sam međutim ostao vjeran sebi

"San Ivanske noći"

42

i nikad nisam išao preko svojih granica. Kazalište je nekad bilo jako važno, kritike su bile oštре i objavljivale su se na nekoliko stranica. Danas je kazalište postalo prolazan medij, jedan od mnogih u ovo vrijeme postmoderne, kad je sve površno i kratko traje. A ja se više ne trebam transformirati, život me je transformirao i glumim – starce.

GT: Imate 84 godine, no i dalje ste nevjerojatno aktivni – puno glumite, posjećujete predstave ... Otkud crpite snagu?

- Iz glume. Ljudi me često pitaju koliko imam godina i to me je već počelo nervirati. Jednom sam skoro rekao da imam 48 a ne 84. Kazalište mi daje energiju. Ali i puno pješačim, zbog visokog šećera, pa moram hodati jer je to zdravo. Znam otiti pješke i do HNK, ZKM-a, Histrionskog doma. Uživam i u unučici Kaji, koja nas često posjećuje. Moja kći Ana također je glumica i čak smo malo zajedno glumili, u HNK-u "Ivan pl. Zajc" u Rijeci.

GT: Poznato je i da imate smisao za humor koji ste često koristili u ulogama. U jednoj od posljednjih uloga – Puku, u "Snu Ivanske noći" u "Gavelli" – maestralno zabavljate publiku zajedno s Ozrenom Grabarićem. Je li teško biti smiješan?

- Kad mi je makedonski redatelj Aleksandar Popovski predložio da igram Puka, počeo sam

se smijati jer tu ulogu uglavnom igraju ili mladi vitalni glumci ili žene. No on je predstavu drukčije zamislio, iz perspektive Puka, koji već sve zna i kojem je zapravo dosadno, pa se počinje igrati i uživati. A dodao je i neke nadrealističke tekstove. Kako Popovski dopušta glumcima inicijativu, smislio sam scenu kako se lik Vratila, kojeg glumi Ozren Grabarić, pretvara u magarca: poljubim ga a on postane magarac. Na tu scenu publika vrišti od smijeha! Predstava je veliki hit, igrali smo je više od 100 puta.

GT: Kada ste se 1980. doselili na "crvenu" Trešnjevku s Volovčice, kako ste doživjeli ovaj kvart, jeste li se brzo snašli, što Vam je nedostajalo?

- Nisam se mogao nikako prilagoditi na život na visini, u neboderu, a kako mi je smetala i buka, no s vremenom sam se prilagodio i danas mi smeta tišina. U to doba Trešnjevka nije bila tako izgrađena kao što je danas, a postojalo je i kino. Sjećam se da smo u Društvenom domu "Trešnjevka" igrali i neke predstave. Sad je sve zamrlo, premašilo je kulture, i Trešnjevka je puna kafića i šoping-centara. No Trešnjevka mi se svida jer je u gradu, a opet je malo izvan centra i gužve. Trešnjevka je pravo odmaralište.

DASKE KOJE ŽIVOT ZNAČE

Scenom do osobnosti

Iz Gradskoga kazališta "Trešnja" mlada publika već pola stoljeća kreće na bajkovita putovanja. Uprizorene priče potiču maštu i kreativnost, obilježja osobnosti koje glumci, redatelji i pisci znaju najizravnije pobuditi

Tekst: Fernando Soprano

Foto: arhiva GT i Kazalište "Trešnja"

Tridesetak je kazališta u Hrvatskoj, a od petnaest u Zagrebu ono pod nazivom Pionirsko amatersko kazalište utemeljeno je 1954. godine. Nakon više od 300 predstava i brojnih važnih priznanja postupna profesionalizacija bila je nužnost. Nezaobilazna je bila suradnja s vrhunskim glumcima i redateljima pa od 1969. Malo kazalište "Trešnjevka" djeluje kao profesionalno kazalište za djecu. Desetljeće poslije stvara se stalni glumački ansambl i ekipa tehničkih suradnika. Nakon takva sažetka nema mjesta tvrdnji "i tako je sve počelo" jer važni događaji za život trešnjevačkoga kazališta slijed su koji traje do danas i tajna su njegove mladosti dulje od pola stoljeća.

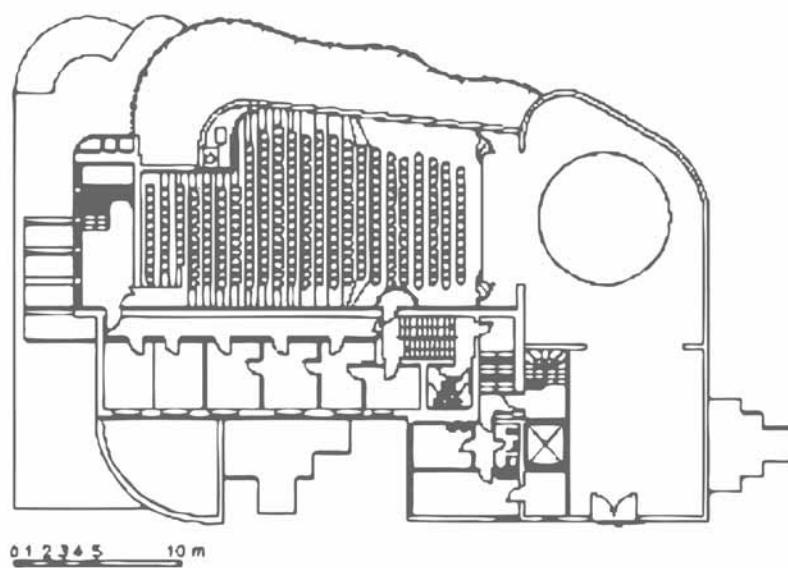
Prije tri desetljeća mijenja senaziv u Kazalište "Trešnja", a osim predstava za djecu po-

činje s radom i večernja scena. Oduvijek na istoj lokaciji (Mošćenička 1) i uz toliko zamjetan rast nova zgrada bila je jedino rješenje pa se 1999. kazalište useljava u moderno, funkcionalno, prepoznatljivo zdanje sagrađeno prema projektu arhitekta Andrije Mutnjakovića.

Naraštaji već desetljećima kreću na bajkovita putovanja zahvaljujući uprizorenjima priča koja potiču maštu. Tako je od "Crvenkapice" u režiji Nade Kubinek, prve predstave odigrane u trešnjevačkom kazalištu, pa do "Ljepotice i Zvijeri" u režiji Dore Ruždjak Podolski, predstave koja je rušila rekorde gledanosti kao i u svjetskim kazališnim sredstima. Mnogo je važnih predstava, a od osnutka do danas možemo navesti i "Timpelil, grad bez roditelja" (prva nagrada na Prvom festivalu

Davne 1954. godine utemeljeno je Pionirsko amatersko kazalište sa sjedištem na današnjoj adresi, 1969. godine ono postaje Malo kazalište "Trešnjevka", a početkom osamdesetih mijenja naziv u Kazalište "Trešnja"

Kazalište "Trešnja" ima 308 sjedala, tlocrtna površina objekta iznosi 950 četvornih metara, a ukupna je površina iskoristiva prostora 3000 četvornih metara

44

djeteta u Šibeniku, 1960.) te predstave "Oliver Twist" i "Ne, prijatelj!" u režiji Renea Medvešeka, koje računaju na odraslu publiku.

Kad je o nagradama riječ, neizostavno valja spomenuti Povelju Grada Zagreba dodijeljenu Gradskom kazalištu "Trešnja" u kategoriji lutkarskih predstava i predstava za djecu i mladež u povodu 50. obljetnice djelovanja i Zlatnu ružu dodijeljenu na Međunarodnom festivalu H. C. Andersena u Danskoj 1981. godine. Radnici "Trešnje", njih 56, kažu da je ta ustanova njihov drugi dom. Kao i u svakom kazalištu iznimno je važna suradnja članova ansambla i suradnika. Uspjesi koje postižu ukazuju na kreativnu suradnju voditelja tehnike, inspicijentica, majstorica šminke, majstora i tehničara pozornice, majstora rasvjete,

majstora i tehničara tona, reziziterki i majstora za rezivate, ekonoma, garderobijerki, vatrogasaca i vatrogasca voditelja, rukovoditelja grijanjem, ventilacijom i klimatizacijom, spremačica, komercijalistica, voditeljica marketinga, blagajnice, knjigovotkinje i voditeljice računovodstva, tajnice i ravnatelja. Saša Anočić je ravnatelj, ali i član ansambla koji čine Višnja Babić, Ivana Bakarić, Hrvoje Barišić, Sanja Hrenar, Tvrto Jurić, Krunoslav Klubučar, Daria Knez Rukavina, Božidar Kočak, Dragana Marković Roić, Aleksandra Naumov, Rakan Rushaidat, Radovan Ruždjak, Ranko Stojić, Tony Šestan, Vanda Vujanić Šušnjar, Tena Jeić Gajski, Jerko Marčić, Damir Klemenčić i Nera Stipčević.

Publici se pridaje posebna pozornost, naročito u sklo-

pu aktivnosti "U kazalištu o kazalištu". Cilj je upoznati učenike osnovnih škola s prostorom kazališta i procesom stvaranja predstave: od nastanka teksta, čitačih proba, proba u prostoru, dolaska kostima i scenografije, oblikovanja svjetla i tonskih proba, tehničke i generalne probe do pretpremijere i premijere. Kao podsjetnik ostaje im kazališni pojmovnik, ispis u kojem se popularno objašnjava opis poslova i zadataka u sklopu pojedinoga kazališnog zanimanja, ali i pojmovi koji se rabe u stručnim razgovorima između kazališnih radnika. Na kazališnom pojmovniku otisnutje i prikaz pozornice s opisom njenih važnih dijelova, tehničke opreme i točnim nazivljem.

Kazalište "Trešnja" ima 308 sjedala, tlocrtna površina objekta iznosi 950 četvornih metara, a ukupna je površina iskoristiva prostora 3000 četvornih metara. Dimenzije su gledališta 20 x 12 x 9 metara, pozornica je široka 8 i visoka 5 metara, promjer rotirajućeg dijela iznosi 8 metara, a postoji i bočna pozornica dubine 8 i visine 5 metara.

Zbog dobre promidžbe brzo se dozna koliko ima novih predstava (trenutačno ih ima deset) i što je dio ponude kojoj publika poklanja pozornost već dulje (na programu je osam hit-predstava!). Sve je pregledno prikazano na internetskoj stranici www.kazaliste-tresnja.hr na kojoj se navode i podaci o tome kojem je uzrastu određena predstava namijenjena.

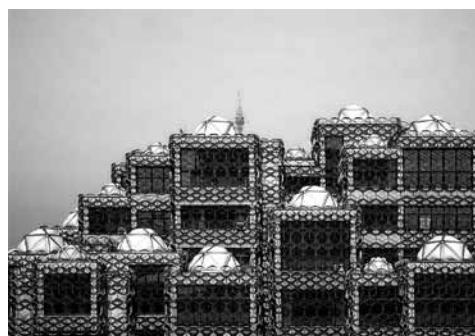
Današnje zdanje Kazališta "Trešnja"

Zanimljiv je dio ponude i proslava dječjih rođendana. Dovoljno je mjesec dana prije odabrati predstavu za koju se ulaznice plaćaju po povoljnim cijenama. Za slavljenika i njegove uzvanike osigurana su mjesta u prvom redu, a tijekom predstave brigu o gostima preuzimaju domaćice kazališta, inače zadužene za informiranje i prodaju ulaznica na blagajni kazališta. Nakon predstave slijedi fotografiranje s glumcima i mogućnost nastavka proslave u Klubu GK "Trešnja" uz zabavne igre koje organizira dramska pedagoginja Maja Kovač. Time se jednostavno ispisuje poruka: "Bili ispred scene, na sceni ili iza nje – jedan je život."

Arhitekt Andrija Mutnjaković

Andrija Mutnjaković rođen je u Osijeku 1929. godine. Diplomirao je na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Pohađao je poslijediplomski studij u Državnoj majstorskoj radionici za arhitekturu profesora Drage Iblera pri Likovnoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Bavi se arhitektonskim i urbanističkim projektiranjem te piše studije iz teorije i povijesti arhitekture. Član je suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti od 1992., a redoviti član od 2004. godine. Voditelj je Hrvatskog muzeja arhitekture i član Razreda za likovne umjetnosti HAZU-a.

45

Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Prištini sagradena je prema zamisli arhitekta Andrije Mutnjakovića

KVARTOVSKI METRONOM

Tekst:
Peta Kostanjšak

WILCO AQUARIUS, 11. OŽUKA

U zagrebački klub Aquarius na Jarunu 11. ožujka iz Sjedinjenih Američkih Država stiže, smatraju neki, najbolji alternativni bend današnjice – Wilco. Stoga i ne čudi što je koncert već nazvan glazbenim događajem godine, a njihov dolazak dobio oznaku "napokon". Ta čikaška grupa hrvatskoj će publici predstaviti svoj novi i vrlo hvaljeni album "The Whole Love", a svirkom će najaviti i INmusic festival 2012. koji se pobrinuo da zagrebačka glazbena scena bude bogatija za njihov nastup. Bend postoji od 1994., a široj publici postao je poznat 2002. izdavši album "Yankee Foxtrot Club". Ulaznice se mogu kupiti u Aquariusovim glazbenim prodavaonicama, Dirty Old Shopu te online na internetskoj stranici www.ticketpro.hr, a u preprodaji stoje 200 kuna. Na dan koncerta, ako ih još bude, stajat će 220 kuna.

46

MALONOGOMETNI TURNIR "KUTIJA ŠIBICA 2011." DOM SPORTOVA II, PROSINAC

I ove će se godine tijekom studenoga i prosinca održavati malonogometni turnir "Kutija šibica 2011." Svi obožavatelji malog nogometa moći će se družiti i uživati u sportskom ozračju 41. izdanja tog sportskog događanja. Nagradni fond ovogodišnjeg turnira iznosi 260.000 kuna, a održavat će se, kao i prethodnih godina, u sportskim dvoranama Doma sportova, Trešnjevke, Trnskog i Peščenice. Četvrtfinale igrat će se u Domu sportova 26. prosinca, polufinale 28., a finale 29. prosinca. Ulaznice stoje od 10 do 30 kuna, a dodatne informacije mogu se pronaći na internetskim stranicama www.kutija-sibica.hr.

ZVIJEZDE HIT RECORDSA DOM SPORTOVA, 21. PROSINCA

Četvrtu godinu uzastopce u Domu sportova predstavljaju se glazbene zvijezde Hit Recordsa. Tako će 21. prosinca ove godine hrvatski glazbenici prirediti koncertni spektakl pod nazivom "Zvijezde Hit Recordsa". Zagrebačku publiku tom će prigodom do kasno u noć zabavljati Halid Bešlić, Magazin, Neda Ukraden, Zlatko Pejaković, E.T. i drugi izvođači. Ulaznice za parter stoje 100 kuna, a za tribinu 120 kuna.

KOŠARKA, ABA LIGA

KC "DRAŽEN PETROVIĆ"/
DOM SPORTOVA II, 2011./2012.

Ljubitelji košarke ove zime mogu uživati u susretima ABA lige, regionalne jadranske košarkaške lige, u kojoj sudjeluju ekipi iz BiH, Hrvatske, Crne Gore, Srbije i Slovenije te Izraela. U Košarkaškom centru "Dražen Petrović" možete pratiti utakmice Cibone koja će u siječnju ugostiti Maccabi, Radnički i Zlatorog Laško. U maloj dvorani Doma sportova Cedevita će u siječnju na domaćem terenu igrati protiv Union Olimpije i Crvene Zvezde.

47

Glas Trešnjevke

Glavna urednica

Anita Končar

Zamjenica glavne urednice

Petra Kostanjšak

Art direktor

Trpimir Ježić

Novinari

Nina Ožegović, Davor Ivanov,
Martina Cikojević, Vedran Brkulj

Kolumnistice

Nives Opačić,
Dubravka Miljković

Lektura

Ana Stipčić

Suradnici

Maja Čvek, Vesna Rems Dobrin,
Veselko Leutar, Fernando Soprano,
Vanja Radovanović, Bruno Konjević,
Maja Mihovilović, Ivan Hromatko

Nakladnik

Centar za kulturu Trešnjevka
Park Stara Trešnjevka 1
10 000 Zagreb
Uz potporu gradskih četvrti
Trešnjevka sjever i Trešnjevka jug

Za nakladnika

Ljiljana Perišić

Tisk

Vemako tisk

Dinamika izlaženja

kvartalno

Telefon

01 30 27 411
01 30 27 032

Faks

01 30 24 247

e-adresa

glas@trešnjevke@cecate.hr

MB

3239632

Žiro-račun

ZABA

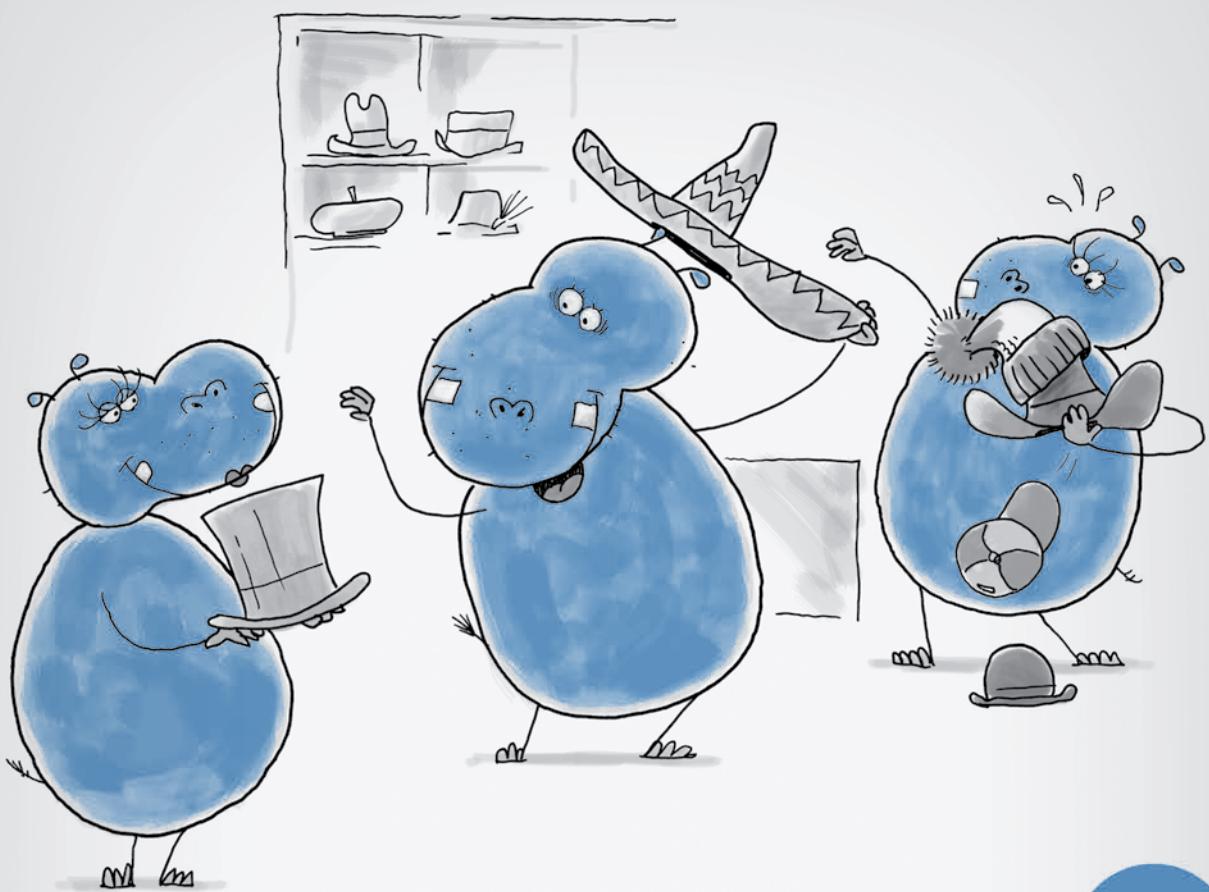
2360000-1101429565

Naklada

5000 primjeraka

ISSN

1846-503X

AKCIJA!

PREUZMITE
SVOJ
POKLON!

TEKUĆI RAČUN S DODATNOM OPREMOM. **KOMPLET ZA BRZI PRELAZAK.**

Otvorite tekući račun u našoj poslovničkoj u Ozaljskoj i ostvarite **niz pogodnosti**:

⇒ **promotivni poklon po izboru + dodatni poklon dobrodošlice!**

⇒ **povoljan gotovinski kredit u kunama**

⇒ **Visa classic i HYPOSms bez naknade i članarine u prvoj godini korištenja**

Više informacija potražite u našoj poslovničkoj na Trešnjevci, Ozaljska 85.

www.hypo-alpe-adria.hr • info telefon 0800 14 14

HYP ALPE ADRIA
S VAMA. UZ VAS. ZA VAS.